

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 2.6.2021
COM(2021) 278 final

2021/0140 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande och användning av en utvärderings- och övervakningsmekanism för att kontrollera tillämpningen av Schengenregelverket och om upphävande av förordning (EU) nr 1053/2013

{SEC(2021) 225 final} - {SWD(2021) 119 final} - {SWD(2021) 120 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Allmän bakgrund

Schengenområdet¹ är en av Europeiska unionens mest betydelsefulla framgångar. Det har stärkt den fria rörligheten genom att göra det möjligt för mer än 420 miljoner människor att förflytta sig utan att behöva genomgå gränskontroller vid de inre gränserna samt genom att underlätta gränsöverskridande tillhandahållande av varor och tjänster, vilket har medfört betydande sociala och ekonomiska fördelar för våra samhällen.

Schengensamarbetet, som inleddes mellan fem medlemsstater inom en mellanstatlig ram i och med undertecknandet av Schengenavtalet den 14 juni 1985, har utvidgats avsevärt sedan det inrättades. Under de senaste 35 åren har det i EU skett en kontinuerlig utveckling mot inrättandet av ett välfungerande område utan inre gränskontroller och en starkare känsla av ömsesidigt förtroende mellan medlemsstaterna. I dag står Schengenområdet inför en annan verklighet och andra utmaningar än när det först inrättades. Instabiliteten i och utanför Europas grannskap, flyktingkrisen 2015 och dess konsekvenser, det ständiga terroris hotet och covid-19-pandemin har satt stora påfrestningar på Schengen och till och med fått vissa medlemsstater att återinföra kontroller vid de inre gränserna under en längre period.

För att ta itu med Schengenområdets utmaningar aviserade kommissionens ordförande Ursula von der Leyen en strategi för Schengen i sitt tal om tillståndet i unionen 2020². I den nya migrations- och asylpakten³ uppgav kommissionen att Schengenstrategin skulle kombinera lagstiftningsinitiativ och operativa initiativ som syftar till att säkerställa ett starkare, mer motståndskraftigt område utan kontroller vid de inre gränserna, samtidigt som dess styrnings- och övervakningsstrukturer stärks. Ett sådant initiativ är översynen av Schengens utvärderings- och övervakningsmekanism (nedan kallad *Schengenutvärderingsmekanismen* eller *mekanismen*).

Schengenområdet stöds av ett stort antal åtgärder som kompenserar för att det inte förekommer kontroller vid de inre gränserna, underlättar den fria rörligheten och säkerställer en hög nivå av säkerhet och rättvisa. Schengenregelverket består av de bestämmelser som införlivats med unionens ramar i enlighet med protokoll nr 19, fogat till fördraget om Europeiska unionen (*EU-fördraget*) och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUf-fördraget*), samt de akter som bygger på dem eller på annat sätt står i samband med dem. Regelverket omfattar således 1) åtgärder vid de yttre gränserna (förvaltning av de yttre gränserna), 2) kompensationsåtgärder (gemensam viseringspolitik, polissamarbete, återvändandepolitik och Schengens informationssystem) samt 3) en robust utvärderings- och övervakningsmekanism. Schengenregelverket innehåller också krav på dataskydd och respekt för andra grundläggande rättigheter. De tre ovannämnda grundläggande och kompletterande pelarna ligger till grund för Schengen och gör området utan kontroller vid de inre gränserna

¹ Förutom medlemsstater innefattar Schengenområdet även Island, Norge, Schweiz och Liechtenstein (så kallade *Schengenassocierade länder*). Irland ingår inte i Schengenområdet men tillämpar vissa delar av Schengenregelverket sedan den 1 januari 2021. Bulgarien, Kroatien, Cypern och Rumänien är bundna av Schengenregelverket, men kontrollerna vid de inre gränserna har ännu inte avskaffats för dessa medlemsstater.

² Tal om tillståndet i unionen av ordförande Ursula von der Leyen vid Europaparlamentets plenarsammanträde, den 16 september 2020.

³ COM(2020) 609 final, 23.9.2020, s. 14.

möjligt. Den övergripande stabiliteten i denna komplexa struktur är beroende av styrkan hos varje enskild pelare och på hela systemets samstämmighet och sammanhållning.

Ett välfungerande Schengenområde är beroende av ett korrekt och effektivt genomförande av de gemensamma reglerna, dvs. Schengenregelverket, och mer allmänt av ömsesidigt förtroende mellan medlemsstaterna. En brist eller ett bristfälligt genomförande i en medlemsstat kan påverka alla de övriga staterna och därmed äventyra Schengenområdet. Övervakningen av hur medlemsstaterna genomför Schengenregelverket och uppföljningen på grundval av gemensamt överenskomna rekommendationer om förbättringar är ett centralt inslag i styrningsstrukturerna för Schengen. Redan 1998 inrättade de avtalsslutande parterna i Schengenkonventionen en ständig kommitté med uppgift att identifiera brister i genomförandet av Schengenregelverket och föreslå lösningar⁴. Efter införlivandet av Schengenregelverket i EU:s rättsliga ram ersattes beslutet om inrättande av den ständiga kommittén av rådets förordning (EU) nr 1053/2013⁵ (nedan kallad *förordningen*) som för närvarande utgör den rättsliga grunden för mekanismen. Förordningen började användas 2015.

Syftet med Schengenutvärderingsmekanismen är att upprätthålla en hög grad av ömsesidigt förtroende mellan de deltagande medlemsstaterna och därigenom bidra till ett välfungerande Schengenområde genom att garantera att medlemsstaterna tillämpar Schengenreglerna på ett effektivt sätt. Mekanismen bör leda till att dessa mål uppnås genom opartiska och objektiva utvärderingar som gör det möjligt att upptäcka brister i den praktiska tillämpningen av lagstiftningen och säkerställer att dessa brister åtgärdas snabbt.

Även om mekanismen rättsligt sett kan omfatta hela Schengenregelverket är det praxis att kommissionen tillsammans med medlemsstaterna beslutar om de specifika politikområden som ska utvärderas för varje flerårig utvärderingscykel. På grundval av denna praxis omfattade den första och andra fleråriga utvärderingscykeln särskilda utvärderingar för att bedöma genomförandet av åtgärder på områdena förvaltning av de yttre gränserna, återvändande, den gemensamma viseringspolitiken, polissamarbete, Schengens informationssystem (SIS), dataskydd och avsaknaden av kontroller vid de inre gränserna. Andra politikområden som i framtiden omfattas av Schengenregelverket skulle kunna ingå i mekanismen om så beslutas i det fleråriga utvärderingsprogram som upprättas av kommissionen. I detta sammanhang och utifrån denna praxis omfattar mekanismen också – men endast i syfte att fastställa om en medlemsstat är redo att tillämpa hela eller delar av Schengenregelverket – straffrättsligt samarbete, lagstiftning om skjutvapen och narkotikapolitik.

Enligt förordningen ansvarar kommissionen för den övergripande samordningen och organisationen av utvärderingen och övervakningen, samtidigt som den håller Europaparlamentet och de nationella parlamenten informerade om resultaten av utvärderingarna. I enlighet med artikel 70 i EUF-fördraget förblir mekanismen ett gemensamt ansvar: kommissionen genomför utvärderingar tillsammans med experter från medlemsstaterna och stöds av unionens organ, kontor och byråer. Detta peer-to-peer-tillvägagångssätt är avgörande för att säkerställa ansvarsskyldighet, egenansvar för resultaten och ömsesidigt förtroende. Medlemsstaternas experter kontrollerar vad deras motparter gör,

⁴ Verkställande kommitténs beslut av den 16 september 1998 om inrättande av Ständiga kommittén för genomförande av Schengenkonventionen (SCH/Com-ex (98) 26 slutlig), EGT L 239, 22.9.2000, s 138.

⁵ Rådets förordning (EU) nr 1053/2013 av den 7 oktober 2013 om inrättande av en utvärderings- och övervakningsmekanism för kontroll av tillämpningen av Schengenregelverket och om upphävande av verkställande kommitténs beslut av den 16 september 1998 om inrättande av Ständiga kommittén för genomförande av Schengenkonventionen, EUT L 295, 6.11.2013, s. 27.

rekommenderar lösningar och efterlyser åtgärder om medlemsstaten inte genomför dem. Dessutom deltar rådet i beslutsprocessen när det gäller att anta rekommendationer på förslag från kommissionen.

- **Motiv och syfte med förslaget**

Med tanke på de utmaningar som Schengenområdet utsatts för under de senaste åren och mekanismens roll i styrningen av Schengen är det viktigt att mekanismen förblir ändamålsenlig och når sin fulla potential för att det ska gå att anpassa den till den senaste lagstiftningsutvecklingen, ta itu med nya utmaningar och inbegripa nya medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut eller delvis.

Enligt artikel 22 i förordningen skulle kommissionen se över hur förordningen fungerar inom sex månader från antagandet av samtliga rapporter om de utvärderingar som ingick i det första fleråriga utvärderingsprogrammet (2015–2019). Kommissionen lade fram sin översyn i en rapport⁶ och ett åtföljande arbetsdokument⁷ den 25 november 2020 och tog upp alla delar av förordningen, även hur förfarandena för antagande av akter inom ramen för mekanismen fungerar.

I översynen konstateras att mekanismen har lett till påtagliga förbättringar. Medlemsstaterna genomför på det hela taget Schengenregelverket på ett tillfredsställande sätt och allvarliga brister har vederbörligen åtgärdats. Översynen bekräftar att mekanismen som sådan utgör en solid ram för att utvärdera och övervaka genomförandet av Schengenregelverket.

Den pekar dock också på betydande brister i mekanismens tungrodda process, då såväl utvärderingsprocessen som uppföljningen och genomförandet av handlingsplanerna tar alltför lång tid. Rådets rekommendationer har heller inte visat sig vara ett tillräckligt effektivt verktyg för att säkerställa att medlemsstaterna vidtar snabba åtgärder, eftersom processens tekniska karaktär inte har skapat tillräckliga politiska påtryckningar för att agera. Även om allvarliga brister konstaterades vid tio utvärderingsbesök⁸ ägde ministerdiskussioner rum endast en gång, i fråga om de allvarliga bristerna i Greklands förvaltning av de yttre gränserna.

Mekanismen verkar inte heller skapa tillräckligt stort förtroende mellan medlemsstaterna, med tanke på att flera medlemsstater under de senaste fem åren har fortsatt att förlänga kontrollerna vid de inre gränserna, trots positiva utvärderingar av förvaltningen av de yttre gränserna, polissamarbetet och Schengens informationssystem och den övergripande bedömningen att medlemsstaterna genomför Schengenregelverket på ett tillfredsställande sätt. I översynen konstateras dessutom att mekanismens nuvarande stelhet inte gör det möjligt att anpassa den till nya omständigheter och ny operativ och rättslig utveckling.

I översynen dras slutsatsen att ett antal brister hindrar mekanismen från att fungera så effektivt som den skulle kunna och borde göra, vilket undergräver dess fulla potential. Bristerna är följande:

⁶ Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om funktionssättet för utvärderings- och övervakningsmekanismen för Schengenregelverket i enlighet med artikel 22 i rådets förordning (EU) nr 1053/2013, COM(2020) 779 final.

⁷ SWD(2020) 327 final.

⁸ Som anges i femårsöversynen ledde mekanismen till att allvarliga brister konstaterades vid tio utvärderingar på tre områden: förvaltning av de yttre gränserna (Grekland, Island, Spanien och Sverige), gemensam viseringspolitik (Finland och Nederländerna) och Schengens informationssystem (Belgien, Frankrike, Spanien och Förenade kungariket).

1. Den överdrivna längden på utvärderingsprocessen (10–12 månader) och medlemsstaternas genomförande av rekommendationerna (två år).
2. Medlemsstaternas otillräckliga kapacitet att bidra med tillräckligt många experter till utvärderingarna, då fem medlemsstater tillhandahåller en tredjedel av alla experter och det ständigt saknas experter på vissa politikområden.
3. Den icke-optimala användningen av och effektiviteten hos oanmälda besök och andra utvärderings- och övervakningsverktyg, särskilt tematiska utvärderingar.
4. Den långsamma uppföljningen och det makliga genomförandet av handlingsplanerna och avsaknaden av en övergripande och konsekvent strategi för övervakning av genomförandet.
5. Med undantag för utvärderingen av rätten till skydd av personuppgifter är bedömningen av respekten för grundläggande rättigheter vid genomförandet av Schengenregelverket inte tillräckligt integrerad i mekanismen.

Översynen visade att vissa av dessa brister skulle kunna åtgärdas på operativ nivå, men andra skulle kräva lagstiftningsändringar.

Europaparlamentet och rådet har båda betonat behovet av att reformera mekanismen. Europaparlamentet, i sin resolution från 2017⁹, och rådet, redan genom ett samråd som inleddes av det finländska ordförandeskapet 2019¹⁰, uppmanade kommissionen att vidta åtgärder. På senare tid har rådet antagit slutsatser om mekanismen¹¹ där kommissionen uppmanas att lägga fram initiativ för allmän effektivisering av mekanismen och säkerställa att den förblir en flexibel mekanism som kan anpassas till förändrade förutsättningar och händelseutveckling inom ramen för Schengenregelverket i syfte att ta itu med nya utmaningar och för anpassning till nya förhållanden.

Efter slutsatserna från femårsöversynen konstaterade kommissionen att de ovannämnda bristerna kan sammanfattas som **tre sammanlänkade utmaningar**:

- Begränsad strategisk inriktning och betydande fragmentering, vilket gör att det saknas en överblick över hur Schengenområdet fungerar som helhet vilken annars skulle kunna underlätta den politiska diskussionen.
- Otillräcklig kapacitet att upptäcka, snabbt reagera på och anpassa sig till nya omständigheter, lagstiftningsutveckling och operativ utveckling.
- Långsamt antagande och genomförande av avhjälpande åtgärder, med ett peer-to-peer-system som inte medför de förväntade påtryckningarna.

På grundval av de synpunkter som samlats in från berörda parter i den åtföljande konsekvensbedömningen har kommissionen identifierat flera åtgärdsalternativ som sammanfattas i avsnitt 3 och som syftar till att effektivisera mekanismen och därigenom säkerställa ett mer transparent, effektivt och konsekvent genomförande av Schengenregelverket.

För att åtgärda ovannämnda problem syftar detta förslag till att 1) öka mekanismens strategiska inriktning och säkerställa en mer proportionerlig användning av de olika utvärderingsverktygen, 2) förkorta och förenkla förfarandena för att göra processen mer effektiv och ändamålsenlig och öka det kollegiala trycket, 3) optimera deltagandet av medlemsstaternas experter och samarbetet med unionens organ, kontor och byråer, samt 4)

⁹ Betänkande om årsrapporten om Schengenrådets funktionssätt (2017/2256(INI)).

¹⁰ Rådets dokument 13244/2019.

¹¹ Rådets dokument 7939/21.

stärka utvärderingen av respekten för grundläggande rättigheter enligt Schengenregelverket. Dessa mål kommer att uppnås på följande sätt:

(1) Öka mekanismens strategiska inriktning och säkerställa en mer proportionerlig och strategisk användning av de olika utvärderings- och övervakningsverktygen

- **Ökad flexibilitet för att anpassa de specifika utvärderingarnas och utvärderingsprioriteringarnas omfattning till de nya förhållandena inom Schengenregelverket** genom att ta bort den nuvarande förteckningen över specifika politikområden som ska utvärderas och inrätta ett förfarande för att besluta om prioriterade områden i början av varje utvärderingscykel. Inom ramen för den nuvarande förordningen har varje medlemsstat utvärderats på sex politikområden genom sex enskilda utvärderingar som utmynnar i sex utvärderingsrapporter och sex uppsättningar rekommendationer. Dessa politikområden är dock inte längre helt anpassade till de nya förhållandena. Till exempel kommer flera nya it-system att tas i drift 2023 och komplettera Schengens informationssystem. Vartefter som säkerhetsregelverket utvecklas måste utvärderingarna ta hänsyn till ytterligare faktorer, i synnerhet inom polissamarbetet. I och med utvecklingen på lagstiftningsområdet blir olika politikområden allt mer sammanlänkade och beroende av varandra (t.ex. Schengens informationssystem och återvändande eller Schengens informationssystem och polissamarbete). Att dela upp utvärderingarna i utvärderingar av specifika politikområden är därför inte nödvändigtvis det lämpligaste sättet att bedöma dessa sammanlänkade verksamheter. Genom att ta bort förteckningen över politikområden ökar förslaget flexibiliteten att ordna utvärderingarna på andra sätt och utvärdera andra aspekter eller eventuella nya inslag, vilket gör det möjligt att snabbt anpassa mekanismen till Schengenregelverkets dynamiska karaktär. Samtidigt skapar det rättssäkerhet när det gäller förfarandet för att komma överens om utvärderingsprioriteringarna i början av varje utvärderingscykel.
- **En flexibel programplanering.** Dessutom skapar förslaget en flexibel rättslig ram för programplaneringen. Reglerna för den fleråriga och årliga programplaneringen anpassas för att snabbare kunna reagera på nya problem och utmaningar genom att man minskar mängden detaljer som för närvarande ingår i de fleråriga och årliga utvärderingsprogrammen och minskar behovet av ändringar.
- **Gradvis övergång till helt riskbaserade utvärderingar.** Förslaget inför en skyldighet att beakta resultaten av tidigare utvärderingar samt andra utvärderings- och övervakningsmekanismer på unionsnivå och nationell nivå (t.ex. Frontex sårbarhetsbedömning eller Europeiska sektorsövergripande plattformen mot brottshot (Empact)). Dessutom (som förklaras nedan) skapar det ytterligare skyldigheter att begära riskbedömningar och situationsmedvetenhet från unionens organ, kontor och byråer, i förekommande fall. Den nya flexibla ramen och de ytterligare skyldigheterna skulle med tiden göra det möjligt att t.ex. genomföra en övergripande riskbaserad medlemsstatsutvärdering som endast omfattar de aspekter som identifierats genom riskanalys och situationsmedvetenhet, med en enda utvärdering per medlemsstat vilken omfattar alla relevanta politikområden i en enda utvärderingsrapport. Det vore även möjligt att parallellt utvärdera flera medlemsstater som tampas med samma utmaningar.
- **Säkerställande av att det inte finns några luckor i utvärderingen av en medlemsstats genomförande av Schengenregelverket.** Allt eftersom den rättsliga ramen för Schengen utvecklas och blir mer komplex vänder sig medlemsstaterna till

andra aktörer för att få stöd i genomförandet av uppgifter som de ansvarar för. Det här gäller till exempel privata företag på området viseringspolitik (t.ex. de externa tjänsteleverantörerna) eller yttre gränser (t.ex. flygbolag eller flygplatser som förvaltas av privata företag). Det gäller också unionens organ, byråer och kontor som under de senaste åren har fått ett större mandat för att stödja medlemsstaterna, t.ex. med att utföra in- och utresekontroller, gränsövervakning eller fördjupade säkerhetskontroller. Eftersom mekanismen syftar till att ge en överblick över situationen i en medlemsstat klargörs i förslaget att mekanismen kan stödja kontrollen av unionsorgans, unionskontors och unionsbyråers verksamhet i den mån de utför uppgifter på medlemsstaternas vägnar för att bistå vid den operativa tillämpningen av bestämmelserna i Schengenregelverket. Målet är därför inte att utvärdera dessa organ, kontor och byråer i sig. Kontrollen av denna verksamhet kommer att ingå i utvärderingen av medlemsstaterna, i likhet med den nuvarande situationen då grupperna exempelvis under utvärderingarna av den gemensamma viseringspolitiken kontrollerar verksamheten hos de privata företag (externa tjänsteleverantörer) som deltar i mottagandet av viseringsansökningar, eller vid de yttre gränserna när grupperna kontrollerar infrastrukturen på en flygplats som förvaltas av ett privat företag. Denna aspekt av utvärderingarna kommer att genomföras utan att det påverkar och med full respekt för de ansvarsområden som tilldelats kommissionen och de berörda styrande organen för byråerna, kontoren och organen i fråga. Om det vid utvärderingarna konstateras brister i fråga om verksamhet som bedrivs eller stöds av unionens organ, kontor och byråer kommer kommissionen att informera de berörda styrande organen.

- **Förlängd utvärderingscykel från fem till sju år** så att medlemsstaterna kan utvärderas minst två gånger under den sjuåriga cykeln. Detta skulle också möjliggöra en mer balanserad, flexibel och strategisk användning av alla tillgängliga utvärderings- och övervakningsverktyg, vilket säkerställer en närmare och mer målinriktad övervakning av medlemsstaterna.
- **Stärkta former och metoder för utvärderings- och övervakningsverksamhet.** Planerade periodiska besök är fortfarande den främsta utvärderingsmetoden, men det blir möjligt att öka andelen oanmälda besök. Det blir också möjligt med utvärderings- och övervakningsverksamhet på distans (t.ex. via videokonferens). ”Tematiska utvärderingar” kommer att spela en allt större roll i och med en skyldighet att genomföra minst en tematisk utvärdering per år. Hittills har endast två tematiska utvärderingar genomförts (en som avsåg de nationella strategierna för integrerad gränsförvaltning och en som avsåg lokalt Schengensamarbete i fråga om den gemensamma viseringspolitiken). Bestämmelserna om övervakningsverksamhet (återbesök och ett nytt verktyg som kallas ”kontrollbesök”) görs tydligare och flexiblare.
- **Oanmälda utvärderingar skulle i regel inte kräva någon förvarning.** Detta skulle säkerställa en bättre användning av oanmälda utvärderingar, framför allt för utvärderingar som görs för att utreda om skyldigheterna enligt Schengenregelverket efterlevs, i synnerhet som svar på indikationer på problem som kan ha en betydande inverkan på Schengenområdets funktion eller allvarliga anklagelser om kränkningar av grundläggande rättigheter. Begränsad förvarning kommer att fortsätta att ges för oanmälda besök vars syfte är att utföra en ”slumpmässig hälsokontroll” av medlemsstaternas genomförande av Schengenregelverket. Oanmälda besök kommer inte att vara föremål för programplanering och kan anordnas med kort varsel beroende på omständigheterna.

- **De i denna förordning föreskrivna årliga rapporterna om resultaten av de utvärderingar som genomförts och läget när det gäller de avhjälpande åtgärder som medlemsstaterna vidtagit bör ingå i den årliga ”rapporten om Schengenläget”.** Det är mycket viktigt att den politiska diskussionen på ett heltäckande sätt omfattar alla delar av den komplexa struktur som gör det möjligt för Schengenområdet att fungera väl. I detta syfte kommer kommissionen att återuppta antagandet av rapporten om Schengenläget som underlag för diskussionerna i det nyligen inrättade Schengenforumet. Schengenutvärderingarna, situationen i fråga om avsaknad av in- och utresekontroller vid de inre gränserna och läget vad gäller genomförandet av rekommendationerna kommer att utgöra en viktig del av rapporten.

(2) Förkorta och förenkla förfarandena för att göra processen mer effektiv och ändamålsenlig och öka det kollegiala trycket

- **Betydligt snabbare utvärderingsprocess, med tydliga förfarandefrister.** I regel kommer kommissionen att anta utvärderingsrapporterna och rekommendationerna i en enda rättsakt **inom fyra månader** efter utvärderingsverksamheten (och ännu snabbare om en allvarlig brist konstateras vid utvärderingen). Detta skulle inte bara säkerställa mer tydlighet när det gäller orsakssambandet mellan iakttagelserna i rapporten och rekommendationerna, utan också påskynda processen. På det sättet undviks fördröjningar i antagandet av rekommendationer, som nu sker i en beslutsprocess i två steg (dvs. kommissionen antar utvärderingsrapporter och rådet antar rekommendationer). Rådets fulla deltagande i utvärderingsprocessen och rekommendationerna förblir säkerställt genom granskningsförfarandet (ett positivt yttrande från Schengenkommittén där alla medlemsstater deltar och röstar om den enda akt som omfattar både utvärderingsresultaten och rekommendationerna).
- **Ökat kollegialt tryck genom att rådets beslutsbefogenheter fokuseras på politiskt relevanta fall och genom att rådets roll ökas i uppföljningen och övervakningen av genomförandet av rekommendationerna.** Trots att det nuvarande tvåstegsförfarandet var avsett att främja politisk diskussion på rådsnivå och medföra kollegialt tryck vid allvarliga brister eller när en medlemsstat inte genomför rekommendationerna, har erfarenheterna hittills tydligt visat att användningen av detta tillvägagångssätt i samtliga fall och för alla rapporter inte har lett till att det avsedda målet har uppnåtts, men däremot gjort processen avsevärt längre och mer komplex och därigenom äventyrat dess effektivitet.

Medlemsstaterna är redan mycket delaktiga i utvärderingsprocessen (de genomför utvärderingarna tillsammans med kommissionen och är med och utarbetar utvärderingsrapporterna och utkasterna till rekommendationer) och i processen för antagande av utvärderingsrapporten genom kommittéförfarandet. Dessutom är de flesta problem som konstaterats vid utvärderingarna av teknisk snarare än politisk karaktär. Den tunga arbetsbördan i rådet (granskning av 40 rapporter per år och resulterande genomförandebeslut från rådet med hundratals rekommendationer) och rekommendationernas mycket detaljerade och lokala karaktär har förhindrat verklig diskussion. Femårsöversynen har visat att det faktum att rådet antar rekommendationerna i samtliga fall inte har lett till det förväntade kollegiala trycket och att mekanismen inte utgjort grunden för en politisk diskussion om Schengenläget. Även när allvarliga brister konstaterades genom mekanismen nådde diskussionerna om iakttagelserna ministernivå bara en gång. Rådet har dessutom en

mycket begränsad roll i uppföljningen och övervakningen av genomförandet av medlemsstaternas handlingsplaner.

Den föreslagna översynen är avsedd att avhjälpa dessa brister genom att säkerställa att rådet antar rekommendationer i de fall som anses ha störst mervärde och inverkan för att styra den politiska diskussionen om frågor av allmänt intresse för Schengenområdet funktion. Det rör sig om följande fall: tematiska utvärderingar, förstagångsutvärderingar (då beslut fattas om huruvida en medlemsstat är redo att tillämpa Schengenregelverket fullt ut eller på ett visst område) samt vid allvarliga brister i syfte att öka det kollegiala trycket och den politiska diskussionen på rådsnivå. Samtidigt föreslås att förfarandena förenklas för mer tekniska fall.

Förslaget stärker också avsevärt rådets roll i uppföljningen och övervakningen av framstegen i dessa fall och föreskriver även en eskaleringsmekanism för den händelse att inga framsteg görs. Närmare bestämt kommer rådet, i händelse av en allvarlig brist, att fastställa tidsfrister för genomförandet av rekommendationerna och rådet kommer att ange hur ofta lägesrapporterna ska lämnas in av den berörda medlemsstaten, som kommer att behöva lämna dessa rapporter till både kommissionen och rådet. Rådet kommer att behöva uttrycka sin ståndpunkt om kommissionens rapport efter återbesöket och om avslutandet av handlingsplanerna. Liknande bestämmelser gäller för avslutande av handlingsplaner som rör förstagångsutvärderingar.

Dessutom kommer rådet i samtliga fall att få en utökad roll under övervakningsfasen: i förslaget anges att kommissionen minst två gånger om året kommer att informera Europaparlamentet och rådet om hur genomförandet av handlingsplanerna framskrider. Dessutom kommer kommissionen varje år att anta en övergripande rapport om de utvärderingar som gjorts vilken rådet bör diskutera i syfte att anta slutsatser i frågan. Slutligen kommer kommissionen att informera rådet när en medlemsstat inte gör tillräckliga framsteg i genomförandet av sin handlingsplan.

- Stärkta bestämmelser och påskyndade förfaranden i fall där en **allvarlig brist** konstateras vid utvärderingen: **ett påskyndat förfarande** införs för allvarliga brister för att säkerställa att de konstaterade bristerna åtgärdas snabbt. I förslaget införlivas i den normativa texten den definition av allvarliga brister som för närvarande finns i riktlinjerna för Schengenuvärdering, för att öka rättssäkerheten och säkerställa en gemensam tolkning av begreppet. **Den utvärderade medlemsstaten kommer att behöva vidta åtgärder omedelbart** för att avhjälpa bristen, till och med innan rapporten antas, och måste utan dröjsmål informera kommissionen och medlemsstaterna om de åtgärder som vidtagits. När det gäller en allvarlig brist bör rådet anta rekommendationerna **inom två och en halv månad efter utvärderingsverksamhetens slut**; ett återbesök för att kontrollera genomförandet av avhjälpande åtgärder kommer att äga rum senast ett år efter utvärderingen (det kan ske tidigare beroende på de tidsfrister som rådet anger för genomförandet av avhjälpande åtgärder); kommissionen kommer omedelbart att informera rådet och Europaparlamentet om att det föreligger en allvarlig brist, för närmare politisk granskning, som beskrivs i ovanstående punkt.
- **Avskaffande och förenkling av bestämmelser som skapar onödiga förfarandemässiga hinder.** Förslaget skulle innebära att utvärderingsrapporterna inte längre behöver säkerhetsskyddsklassificeras som ”RESTREINT UE/EU RESTRICTED”. Denna ändring kommer att öka insynen och förenkla och påskynda

förfarandet genom att möjliggöra snabbare hantering av rapporter och underlätta översändandet av dem till de nationella parlamenten och Europaparlamentet¹². Utvärderingsrapporterna skulle dock behandlas som känsliga¹³ och medlemsstaterna skulle ha kvar möjligheten att begära att de säkerhetsskyddsklassificeras. Förslaget skulle förenkla **lämplighetsbedömningen** av medlemsstaternas handlingsplaner: kommissionen kommer inte längre att anta ett meddelande om bedömningarna, men skulle ändå informera den berörda medlemsstaten (och rådet) om sina synpunkter, t.ex. genom en administrativ skrivelse. Slutligen skulle den totala administrativa bördan för medlemsstaterna minska genom att **uppföljningsrapporter behöver lämnas in mer sällan** (artikel 16.3 och 16.4) med krav på en lägesrapport var sjätte månad i stället för var tredje månad, som nu.

(3) Stärka utvärderingen av respekten för grundläggande rättigheter enligt Schengenregelverket

- Ytterligare **stärka utvärderingen av grundläggande rättigheter vid genomförande av Schengenregelverket** (utöver dataskydd som utvärderas som ett specifikt politikområde) genom hela mekanismen, bland annat genom att Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter lämnar in fler riskanalyser; stärka hänvisningen till grundläggande rättigheter i bestämmelsen om utbildning och införa en särskild bestämmelse i förordningen om användningen av **bevis från tredje part**, inbegripet nationella övervakningsmekanismer, samt möjligheten att genomföra oanmälda utvärderingar utan förvarning om det finns tecken på allvarliga kränkningar av grundläggande rättigheter.

(4) Optimera deltagandet av medlemsstaternas experter och samarbetet med unionens organ, kontor och byråer samt synergieffekterna med andra utvärderings- och övervakningsmekanismer, för mer riktade, strategiska och skraddarsydda utvärderingar

- **Skapande av en expertpool.** För närvarande skickar kommissionen ut en inbjudan att utse experter inför varje utvärdering (tre månader före utvärderingen i fråga). Detta är mycket tidskrävande och medlemsstaterna kan inte alltid utse tillräckligt många kvalificerade experter eftersom det nuvarande förfarandet ger dem mycket lite tid att planera. I sådana fall måste kommissionen förlänga ansökningen om experter flera gånger för utvärderingar. Dessutom råder kronisk brist på experter på vissa politikområden.

Detta system kommer att ersättas med en årlig inbjudan att utse experter till en pool. Medlemsstaterna blir tvungna att utse minst en expert per politikområde som anges i det fleråriga utvärderingsprogrammet (t.ex. visering, förvaltning av de yttre gränserna, återvändande eller dataskydd) per år och säkerställa att de finns tillgängliga för utvärderingar. Kommissionen kommer att bekräfta urvalet av experter till poolen och hålla en förteckning över poolens medlemmar uppdaterad. Poolen kommer sedan att utgöra den främsta källan till Schengenutvärderare för specifika utvärderingar (dvs. när man inrättar en grupp för en viss utvärdering) och kommer också att i hög grad underlätta anordnandet av oanmälda besök. Vid inrättandet av grupperna kommer vederbörlig hänsyn att tas till de nationella

¹² Europaparlamentet och icke-statliga organisationer har efterlyst enklare tillgång till utvärderingsrapporterna.

¹³ I synnerhet när det gäller tillämpningen av förordning (EG) nr 1049/2001 om tillgång till handlingar.

förvaltningarnas kapacitet och behovet av att säkerställa geografisk balans. Att en expert utses till poolen innebär inte att personen kommer att behövas jämt. Poolen kommer att säkerställa att grupperna inrättas på ett mindre tungrott sätt och ger också större förutsägbarhet och flexibilitet för både kommissionen och medlemsstaternas experter, även eftersom planeringen av utvärderingarna kommer att förmedlas till alla medlemsstater i god tid på förhand. Inför varje utvärdering kan kommissionen vända sig direkt till enskilda medlemmar i poolen för att inrätta grupper, vilket gör processen betydligt snabbare och enklare. Vid inrättandet av de specifika grupperna bör kommissionen också i största möjliga utsträckning säkerställa geografisk balans. Om en särskild profil behövs för en viss utvärdering och det inte är möjligt att mobilisera en expert från poolen kan kommissionen fortfarande använda sig av särskilda expertinbjudningar. Skapandet av en expertpool skulle på lång sikt göra det möjligt att inrätta en sektorsövergripande grupp för att utvärdera alla relevanta områden av Schengenregelverket.

- **Stärkt samarbete med Frontex, eu-LISA, Europol, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter och Europeiska datatillsynsmannen.** Förslaget föreskriver att samarbetet bör vara ömsesidigt så att dessa byråer och organ också kan utnyttja den information som samlas in genom utvärderingsprocessen. Kommissionen kommer också att kunna få tillgång till ett bredare urval av information och riskanalysprodukter från organen och byråerna.

Förslaget **ökar också synergieffekterna med de utvärderings- och övervakningsmekanismer** som genomförs av unionens byråer och organ. Under de senaste åren har det på EU-nivå och nationell nivå inrättats andra kvalitetskontroll- och övervakningsmekanismer som kan komplettera mekanismen. I förslaget föreskrivs ökad samstämmighet och synergieffekter med Frontex verksamhet och i synnerhet sårbarhetsbedömningsprocessen. Den sårbarhetsbedömning som utförs av Frontex är ett instrument som kompletterar Schengens utvärderings- och övervakningsmekanism för att garantera kvalitetskontroll på EU-nivå och säkerställa att det både på europeisk nivå och nationell nivå finns ständig beredskap att hantera eventuella utmaningar vid de yttre gränserna. Sårbarhetsbedömningen ger en ögonblicksbild av en medlemsstats operativa kapacitet på området yttre gränser i syfte att upptäcka potentiella svagheter i systemet. Det är ett framtidsinriktat tillvägagångssätt som syftar till att förebygga kriser. Kommissionen delar redan med sig av resultaten av sårbarhetsbedömningen med gruppen av experter från medlemsstaterna inför en utvärdering i enlighet med artikel 33 i förordning (EU) 2019/1896¹⁴ och har inrättat formella kanaler för informationsutbyte med Frontex. För att ytterligare öka synergieffekterna innehåller förslaget särskilda bestämmelser för att maximera den information som samlas in genom sårbarhetsbedömningsprocessen i syfte att skapa en bättre situationsbild av Schengenområdet funktion. Syftet är också att i möjligaste mån undvika dubbelarbete och motstridiga rekommendationer.

Exempel från andra politikområden där ökade synergieffekter kommer att vara möjliga enligt de föreslagna nya bestämmelserna är Europeiska sektorsövergripande plattformen mot brottshot (Empact) och den tillsyn som utförs av kommissionen med stöd av eu-LISA när det gäller medlemsstaternas förberedelser för implementeringen av berörda it-system. Nationella kvalitetskontrollmekanismer (som uppmuntras

¹⁴ EUT L 295, 14.11.2019, s. 1.

enligt förordning (EU) 2019/1896) skulle kunna få en liknande betydelse i framtiden och förslaget lägger grunden för säkerställandet av synergieffekter och informationsutbyte. Dessutom skulle resultaten av den oberoende övervakningsmekanism som utvecklats inom ramen för förslaget om införande av screening av tredjelandsmedborgare vid de yttre gränserna också beaktas i utvärderingarna.

Förslaget anger en ambitiös tidsfrist för fullständig tillämpning av förordningen (från och med den [1 september 2022]).

Kommissionens analys, som ingår i den konsekvensbedömning¹⁵ som åtföljer detta förslag och sammanfattas i avsnitt 3, är grunden för detta förslag till en omfattande översyn av förordningen.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Detta förslag åtföljer meddelandet *En strategi för ett fullt fungerande och motståndskraftigt Schengenområde*¹⁶ som innehåller en övergripande strategi för att göra området med frihet, säkerhet och rättvisa starkare och mer motståndskraftigt mot framtida utmaningar och hot.

Mekanismen bör utgöra en robust rättslig ram för att täcka hela den framväxande lagstiftning som ligger till grund för Schengenområdets funktion. I detta sammanhang är ett av förslagets specifika mål att öka den strategiska inriktningen i utvärderings- och övervakningsprocessen. Detta kräver att man **säkerställer förenlighet med befintliga och framtida bestämmelser i Schengenregelverket**. I detta syfte bör mekanismen anpassas till den berörda EU-rättens föränderliga omfattning. Under de senaste åren har unionen tagit flera initiativ för att göra Schengenområdet starkare och mer motståndskraftigt. Dessa ändringar omfattar flera nya inslag, i synnerhet när det gäller förvaltningen av de yttre gränserna. Utöver Schengens informationssystem och Informationssystemet för viseringar kommer förvaltningen av de yttre gränserna i slutet av 2023 att stödjas av nya it-system såsom in- och utresesystemet¹⁷ och EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd¹⁸. Dessutom kommer interoperabilitet¹⁹ att säkerställas mellan relevanta databaser. Därutöver kommer antagandet av ett förslag till en EU-kodex för polissamarbete inom ramen för strategin för EU:s säkerhetsunion²⁰ senare under 2021 samt antagandet av förslaget till ändring av kodexen om Schengengränserna²¹ för att ta hänsyn till erfarenheter från covid-19-pandemin samt från förhandlingarna om 2017 års förslag till ändring av kodexen om Schengengränserna att vara viktiga initiativ för att öka säkerheten och återupprätta Schengenområdets integritet.

De **EU-byråer** som deltar i genomförandet av Schengenregelverket har också fått en allt viktigare roll. Skapandet av den europeiska gräns- och kustbevakningen 2019, inbegripet inrättandet av en stående styrka på 10 000 personer senast 2027, var ett viktigt steg mot en verklig europeisk kontroll av de yttre gränserna och ett successivt inrättande av ett gemensamt EU-system för återvändande. Europols mandat håller på att uppgraderas efter ett förslag från kommissionen av den 9 december 2020²².

¹⁵ SWD(2021) 119 final.

¹⁶ COM(2021) 277 final.

¹⁷ Förordning (EU) 2017/2226, EUT L 327, 9.12.2017, s. 20.

¹⁸ Förordning (EU) 2018/1240, EUT L 236, 19.9.2018, s. 1.

¹⁹ Förordning (EU) 2019/817, EUT L 135, 22.5.2019, s. 27.

²⁰ COM(2020) 605 final, 24.7.2020.

²¹ Förordning (EU) 2016/399, EUT L 77, 23.3.2016, s. 1.

²² COM(2020) 796 final.

Som beskrivs ovan innehåller vissa rättsakter på de olika politikområden som omfattas av mekanismen egna **utvärderings- och övervakningsverktyg på europeisk eller nationell nivå**. Det är därför nödvändigt att **skapa och säkerställa synergieffekter för att undvika dubbelarbete** och för att på bästa sätt utnyttja sektoriella övervakningsverktyg. Att upprätthålla och finjustera detta samspel är en viktig del av detta förslag. I detta avseende innehåller förslaget bestämmelser för att ytterligare öka samstämmigheten med i synnerhet Frontex verksamhet och sårbarhetsbedömningsprocessen. Mekanismen och dess rekommendationer bör komplettera de som ingår i sårbarhetsbedömningsprocessen. Exempel från andra politikområden där ökade synergieffekter kommer att vara möjliga är Empact (prioriterade åtgärder på området polissamarbete) eller Frontex ombud för grundläggande rättigheter (övervakning av Frontex efterlevnad av grundläggande rättigheter vid de yttre gränserna). Nationella kvalitetskontrollmekanismer (som uppmuntras enligt förordning (EU) 2019/1896), som fungerar som nationella utvärderings- och övervakningsmekanismer för Schengenregelverket, skulle kunna få en liknande betydelse i framtiden. Dessutom skulle resultaten av den nationella oberoende övervakningsmekanism som utvecklats inom ramen för förslaget om införande av screening av tredjelandsmedborgare vid de yttre gränserna²³ också beaktas i utvärderingarna.

Förslaget har utarbetats för att vara förenligt med befintliga bestämmelser på politikområdet (dvs. politikområden som omfattas av Schengenregelverket) och vederbörlig hänsyn har också tagits till pågående och planerade initiativ som ännu inte har trätt i kraft. På ett allmännare plan kan initiativet, genom att bättre koppla samman de olika politikområdena, stärka effektiviteten i den helhetssyn som föreslås i kommissionens strategier och stärka komplementariteten mellan alla verktyg som utvecklats som en del av nya lagstiftningsinsatser.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget är förenligt med de mål och initiativ som planeras inom ramen för strategin för EU:s säkerhetsunion även på andra områden än de som omfattas av Schengenregelverket, såsom förslaget om att stärka det automatiserade utbytet av viktiga uppgiftskategorier enligt rådets Prümbeslut²⁴, och med framtida initiativ inom ramen för EU-strategin för att bekämpa organiserad brottslighet 2021–2025²⁵. Det är också förenligt med initiativen i den nya migrations- och asylpakten²⁶.

Utöver området med frihet, säkerhet och rättvisa bidrar Schengenområdet till den inre marknadens funktion och dess inrättande har medfört sociala och ekonomiska fördelar för det europeiska samhället²⁷ på många områden, som bland annat handel, sysselsättning, utbildning, kultur, turism och transport. Åtgärder som syftar till att effektivisera mekanismen och därmed förbättra Schengenområdets funktion är per definition också förenliga med målen för dessa politikområden. Störningarna till följd av covid-19-pandemin har tydligare än någon kris tidigare visat hur viktigt det är att bevara Schengens integritet. Ett välfungerande Schengen är avgörande för den ekonomiska återhämtningen efter covid-19-pandemin. En robust och effektiv mekanism kommer att bidra till detta och därmed till de positiva

²³ COM(2020) 612 final. Se artikel 7.

²⁴ Rådets beslut 2008/615/RIF om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet, och rådets beslut 2008/616/RIF om genomförande av beslut 2008/615/RIF.

²⁵ SWD(2021) 74 final, 14.4.2021.

²⁶ COM(2020) 605 final.

²⁷ År 2016 uppskattades det att ett fullständigt återinförande av kontroller vid de inre gränserna skulle medföra direkta kostnader på mellan 5 och 18 miljarder euro per år, COM(2016) 120 final, s. 3.

ekonomiska och sociala effekter som Schengen medför för medborgare och företag runtom i Europa.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Den rättsliga grunden för förslaget är artikel 70 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. I artikel 70 föreskrivs att rådet, på förslag av kommissionen, får besluta om åtgärder som fastställer formerna för hur medlemsstaterna i samarbete med kommissionen ska genomföra en objektiv och opartisk utvärdering av hur medlemsstaternas myndigheter genomför unionens politik för området med frihet, säkerhet och rättvisa. Genom förslaget upphävs och ersätts förordning (EU) nr 1053/2013, som också grundar sig på denna bestämmelse i fördraget.

I enlighet med det uttalande²⁸ från Europaparlamentet, rådet och kommissionen som åtföljer förordningen bör förslaget gå till samråd med Europaparlamentet, så att dess ståndpunkt tas i övervägande före antagandet av en slutlig text. Det är dock avsett att antas i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Artikel 70 i EUF-fördraget utgör den rättsliga grunden för åtgärder varigenom medlemsstaterna i samarbete med kommissionen genomför en objektiv och opartisk utvärdering av hur medlemsstaternas myndigheter genomför unionens politik för området med frihet, säkerhet och rättvisa. Även om detta förslag medför många förändringar ändrar det inte mekanismens mål och tillämpningsområde i grunden. Förslaget ligger inom de gränser som fastställs i artikel 70 i EUF-fördraget.

Målet med förslaget är att vidareutveckla, förbättra och effektivisera den befintliga mekanismen. Vid den översyn av förordningen som genomfördes 2020 bekräftades behovet av en robust mekanism på EU-nivå. Det är fortfarande så att EU-mervärdet med mekanismen främst beror på att ansvaret delas mellan kommissionen och medlemsstaterna. Detta skapar en stark grund som främjar ömsesidigt förtroende. Utvärderingar som genomförs på EU-nivå kan säkerställa att brister som uppstår till följd av asymmetrier, skillnader och felaktigt genomförande av Schengenregelverket som annars kan äventyra Schengens integritet upptäcks i tid. Det kollegiala tryck som utövas på EU-nivå skapar dessutom det nödvändiga incitamentet för att säkerställa att medlemsstaterna snabbt avhjälpas bristerna, i synnerhet när det gäller allvarliga brister.

Dessutom tar initiativet vederbörlig hänsyn till subsidiaritetsprincipen genom att lägga grunden för en bättre samordning med utvärderingar som genomförs inom ramen för nationella kvalitetskontroll- och övervakningsmekanismer. Ett av målen är att flytta mekanismens fokus till brister som kan få Schengenområdet som helhet att fungera mindre väl. Problem med begränsad räckvidd bör snarare hanteras på nationell nivå. Detta tillvägagångssätt är också förenligt med förordning (EU) 2019/1896, som uppmuntrar utvecklingen av nationella kvalitetskontrollmekanismer som en komponent inom den europeiska integrerade gränsförvaltningen.

²⁸ EUT L 295, 6.11.2013, s. 37.

Sammanfattningsvis krävs det lagstiftningsändringar för att effektivt ta itu med de brister som konstaterades vid översynen och analyserades vidare i konsekvensbedömningen.

- **Proportionalitetsprincipen**

I artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen fastställs att unionens åtgärder till innehåll och form inte får gå utöver vad som är nödvändigt för att nå målen i fördragen. Åtgärden bör utformas så att förslagens mål kan uppnås och genomförandet sker så effektivt som möjligt.

Mekanismen inrättades 2013 genom en förordning eftersom denna specifika mekanism som genomförs på EU-nivå och samordnas av kommissionen kräver tydliga regler om ansvarsområden och förfaranden. Det föreslagna initiativet utgör en översyn av en förordning och måste därför också ha formen av en förordning.

När det gäller innehållet undersöktes proportionaliteten för de huvudsakliga nya inslagen i den åtföljande konsekvensbedömningen (avsnitt 7.3).

Förslaget syftar bland annat till att rationalisera utvärderingsprocessen genom att förenkla den nuvarande beslutsprocessen i två steg, så att kommissionen i regel inte bara skulle anta utvärderingsrapporterna utan även rekommendationerna genom en enda genomförandeakt (för närvarande antar kommissionen rapporten och ett förslag till rådets rekommendationer). De senaste årens erfarenheter har visat att rådets antagande av rekommendationerna gör förfarandet avsevärt längre (i genomsnitt 2–3 månader), medan den alltför stora arbetsbördan begränsar rådets möjlighet att utöva det kollegiala tryck som krävs och föra allmänna diskussioner om Schengenläget. Genom det reviderade tillvägagångssättet vill man på ett proportionerligt sätt avhjälpa dessa brister genom att säkerställa att rådets rekommendationer antas i de fall som anses ha störst mervärde och inverkan när det gäller att styra den politiska diskussionen om frågor av allmänt intresse för Schengenområdet funktion, nämligen förstagångsutvärderingar och allvarliga brister samt tematiska utvärderingar, samtidigt som förfarandet förenklas i fall av mer teknisk natur. Förslaget stärker också avsevärt rådets roll i uppföljningen och övervakningen av framstegen i dessa fall och föreskriver även en eskaleringsmekanism för den händelse att inga framsteg görs.

Sammanfattningsvis går ingen av de ändringar som föreslås i detta initiativ utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de mål som anges i avsnitt 1 och förslaget är därmed förenligt med proportionalitetsprincipen. Faktum är att flera delar av förslaget kommer att minska den administrativa bördan för medlemsstaterna och kommissionen.

- **Val av instrument**

Eftersom avsikten med det föreslagna initiativet är att se över och uppdatera en befintlig utvärderingsmekanism som inrättats genom en förordning (förordning (EU) nr 1053/2013) kommer det också att ha formen av en förordning.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

I enlighet med artikel 22 i förordning (EU) nr 1053/2013 har kommissionen sett över hur förordningen fungerat och lade den 25 november 2020²⁹ fram en rapport och ett åtföljande

²⁹

Se fotnoterna 6 och 7.

arbetsdokument. Som förklaras i avsnitt 1 var detta utgångspunkten för utarbetandet av förslaget.

- **Samråd med berörda parter**

Samrådet med berörda parter behandlas i detalj i den konsekvensbedömning³⁰ som åtföljer detta förslag. De berörda parterna stöder i allmänhet en förstärkning av mekanismen för att öka dess effektivitet och säkerställa att den kan anpassas till ny utveckling på lagstiftningsområdet och beakta nya utmaningar.

- **Konsekvensbedömning³¹**

På grundval av tillgängliga uppgifter och resultaten av ett brett samråd med berörda parter utarbetade kommissionen fyra alternativ som alla omfattade en rad åtgärder för att uppnå målen. Alternativ 1 innehåller endast operativa åtgärder för att anpassa genomförandet till nuvarande behov. Alternativ 2 är riktade lagstiftningsändringar av förordningen för att klargöra tillämpningsområdet för vissa bestämmelser i syfte att öka rättssäkerheten när det gäller skyldigheterna för de olika berörda aktörerna samt rationalisera och förenkla befintliga förfaranden. Alternativ 3 är ett mer ambitiöst tillvägagångssätt som skulle medföra samma förenklingar som de två första alternativen och viktiga ändringar av mekanismens funktion. Alternativ 4 är ett kombinerat tillvägagångssätt med inslag från de olika alternativen beroende på insatsområde. Dessa alternativ bygger på varandra och är i de flesta fall kumulativa snarare än alternativa, beroende på ambitionsnivån. Det rekommenderade åtgärdspaketet (alternativ 4) omfattar en kombination av åtgärder från alternativen 1, 2 och 3.

Specifikt mål 1: Undvika luckor i utvärderingsresultaten och öka den strategiska inriktningen

Det rekommenderade alternativet är att behålla det nuvarande tillämpningsområdet som omfattar alla aspekter av Schengenregelverket, samtidigt som prioriteringarna (politikområdena) anpassas till de nya förhållandena med en mer flexibel programplanering och utvärderingscykeln förlängs från fem till sju år. Att utvidga mekanismens tillämpningsområde till att omfatta frågor som inte ingår i Schengenregelverket (t.ex. asylpolitik) förkastades av huvudsakligen rättsliga orsaker men även av politiska skäl, då detta alternativ inte stöds av många medlemsstater. Den nuvarande uppdelningen av utvärderingarna enligt politikområden kommer också att bibehållas, men bli mer flexibel. En övergång till en enda heltäckande utvärdering per medlemsstat ansågs inte vara genomförbar i praktiken omedelbart (men är målet på medellång sikt). Ambitiösa lagstiftningsändringar föreslås dock när det gäller former och metoder för utvärderings- och övervakningsverksamhet för att bredda utbudet av tillgängliga verktyg och klargöra kriterierna och villkoren för användningen av dem: systematiska tematiska utvärderingar, två typer av oanmälda besök med eller utan 24 timmars förvarning, beroende på syftet, och två typer av återbesök (återbesök vid allvarliga brister och kontrollbesök).

Specifikt mål 2: Rationalisera rollerna och ansvarsfördelningen och förenkla processer och förfaranden

Det rekommenderade åtgärdspaketet innehåller ändringar för att påskynda processer och förenkla förfaranden samt ambitiösa lagstiftningsändringar för att ändra beslutsförfarandet. Genom att i regel inte säkerhetsskyddsklassificera utvärderingsrapporterna och genom att fastställa lagstadgade tidsfrister för antagande av utvärderingsrapporter och

³⁰ Se i synnerhet bilaga 2 till konsekvensbedömningen.

³¹ Sammanfattningen av konsekvensbedömningen och det positiva yttrandet från nämnden för lagstiftningskontroll finns på: <https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/?lang=sv>.

rekommendationer, förenkla kommissionens bedömning av handlingsplanerna och minska rapporteringsfrekvensen för medlemsstaterna kommer förfarandena att påskyndas och förenklas, vilket har brett stöd bland berörda parter. När det gäller den föreslagna ändringen av beslutsförfarandet, enligt vilken kommissionen antar både utvärderingsrapporterna och rekommendationerna (samtidigt som rådets roll bibehålls i de mest politiskt relevanta fallen), kommer medlemsstaterna att fortsätta att delta fullt ut i antagandet av utvärderingsrapporterna och rekommendationerna via granskningsförfarandet.

Specifikt mål 3: Stärka genomförandet av skyddsåtgärder för grundläggande rättigheter inom ramen för Schengenregelverket

Det rekommenderade alternativet är att införa ändringar för att öka rättssäkerheten när det gäller inslag av relevans för grundläggande rättigheter och betona deras betydelse. Det föreslås att man inför en hänvisning till regelbunden inlämning av riskanalyser från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, stärker hänvisningen till grundläggande rättigheter i bestämmelsen om utbildning, ökar Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheters deltagande i utvärderingsbesök och inför en särskild artikel om användningen av bevis som tillhandahålls av tredje part.

Utöver ovannämnda inslag innehåller förslaget flera tekniska ändringar för att öka mekanismens effektivitet och ändamålsenlighet. Var och en för sig medför de endast en ganska begränsad positiv inverkan (därför ingick de inte i konsekvensbedömningen), men den övergripande effekten av dessa åtgärder är positiv.

Specifikt mål 4: Optimala deltagandet av medlemsstaternas experter och av unionens organ, kontor och byråer

Det rekommenderade åtgärdspaketet innehåller lagstiftningsändringar som ändrar förfarandet för att utse experter genom att inrätta en årlig permanent expertpool som förvaltas av kommissionen samtidigt som man ger flexibilitet vid fastställandet av gruppernas storlek. Dessutom maximerar de föreslagna ändringarna bidragen från och förbättrar samordningen med unionens organ, kontor och byråer och andra kvalitetskontrollmekanismer genom förbättrad riskanalys, ökad samordning och stärkt deltagande med nya rättsliga skyldigheter. Dessa åtgärder fick brett stöd bland de berörda parterna.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Flera inslag i förslaget kommer att minska den administrativa bördan för medlemsstaterna, kommissionen och rådet i synnerhet i beslutsfasen (eftersom rådet inte skulle behöva utfärda rekommendationer i samtliga fall) och i övervakningsfasen, genom att rapportering om genomförandet av handlingsplanerna krävs mer sällan och att kommissionens bedömning av handlingsplanerna förenklas. Förenklade och snabbare förfaranden föreslås också för utvärderingsfasen när det gäller utvärderingsmetoderna och utvärderingsverktygen, inrättandet av grupperna och antagandet av utvärderingsrapporterna. Kvantifierade uppskattningar tillhandahölls i möjligaste mån i konsekvensbedömningen.

- **Grundläggande rättigheter**

Detta förslag respekterar de grundläggande rättigheter som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och inför särskilda lagstiftningsändringar för att säkerställa att skyldigheterna i fråga om grundläggande rättigheter tydligt omfattas av mekanismen.

4. BUDGETKONSEKVENSER

En finansieringsöversikt bifogas förslaget. Det kostar cirka 2 miljoner EUR per år för kommissionen att sköta mekanismen. Denna utgiftsnivå kommer att bibehållas; förslaget kräver ingen ökning av de personalresurser och ekonomiska resurser som redan anslagits för kommissionen. Detta beror främst på de förändringar som leder till en minskad administrativ börda för kommissionen och de bestämmelser som möjliggör mer målinriktade (och ännu kortare) utvärderingar med mindre grupper. Under arbetet med konsekvensbedömningen vägledades kommissionen av principen att mekanismens effektivitet och ändamålsenlighet bör ökas utan att det krävs ytterligare personalresurser och ekonomiska resurser.

Kostnader som medlemsstaternas experter ådragit sig kommer fortsättningsvis att ersättas och ingen ökning förväntas heller i detta avseende. På grund av de föreslagna ändringarna kommer mer att göras på ett effektivare sätt med samma resurser.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Övervakning**

Kommissionen kommer att se över hur förordningen fungerar och lämna en rapport till rådet och Europaparlamentet inom sex månader från antagandet av samtliga utvärderingsrapporter om de utvärderingar som ingår i den första fleråriga utvärderingscykeln på sju år enligt den nya förordningen.

Som en del av konsekvensbedömningen och i linje med bestämmelserna om bättre lagstiftning har man tagit fram en icke uttömmande förteckning över kvalitativa och kvantitativa indikatorer som kommer att användas för översynen. Dessutom håller kommissionen på att utveckla ett nytt it-verktyg för att modernisera övervakningen av medlemsstaternas genomförande av handlingsplanerna. Detta verktyg väntas kunna tas i drift redan under 2021.

- **Följder av de olika protokoll som bifogas fördragen eller associeringsavtalen med tredjeländer**

Eftersom den rättsliga grunden för detta förslag finns i tredje delen avdelning V i EUF-fördraget tillämpas systemet med variabel geometri, som föreskrivs i protokollen om Danmarks och Irlands ställning samt i Schengenprotokollet. Förslaget utgör en utveckling av Schengenregelverket. Konsekvenserna för de olika protokollen och Schengenassocieringsavtalen måste därför övervägas när det gäller Danmark och Irland, Island och Norge samt Schweiz och Liechtenstein. På samma sätt måste konsekvenserna för de olika anslutningsakterna beaktas. Situationen för var och en av de berörda staterna anges i de sista skälen i detta förslag.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Jämförelse artikel för artikel med bestämmelserna i den nuvarande förordningen:

Artikel 1 – Innehåll och tillämpningsområde

Artikeln kvarstår huvudsakligen oförändrad, men mekanismens syfte förtydligas ("säkerställa att medlemsstaterna tillämpar Schengenregelverket effektivt och därigenom bidra till ett välfungerande område utan inre gränskontroller"). Punkt 3 har flyttats till artikel 15 ("Experter från medlemsstaterna").

Artikel 2 – Definitioner

Flera nya definitioner har lagts till för att skapa rättslig klarhet och öka förordningens läsbarhet. Definitionen av ”allvarlig brist” läggs till för att öka rättssäkerheten och säkerställa en gemensam tolkning av begreppet. Definitionen bygger på den som för närvarande används i kommissionens handledning för Schengenutvärdering. Artikel 3 innehåller också definitioner av ”förstagångsutvärdering”, ”periodisk utvärdering”, ”oanmäld utvärdering”, ”tematisk utvärdering”, ”besök”, ”återbesök”, ”kontrollbesök”, ”utvärderingsverksamhet” och ”grupp”.

Artikel 3 – Ansvar och samarbetskyldighet

Inga betydande ändringar införs. De nya punkterna 4 och 5 har flyttats hit från artikel 13 eftersom de huvudsakligen anger ansvar för medlemsstaterna och kommissionen.

Artikel 4 – Utvärderingsformer

För tydlighetens skull kompletterar artikeln definitionerna genom en förteckning över utvärderingsformer, och villkoren specificeras för oanmälda utvärderingar och tematiska utvärderingar.

Artikel 5 – Former av övervakningsverksamhet

För tydlighetens skull innehåller artikeln en förteckning över olika former av övervakningsverksamhet.

Artikel 6 – Utvärderings- och övervakningsmetoder

För tydlighetens skull anges i artikeln de metoder som ska användas för utvärderings- och övervakningsverksamhet, dvs. besök (anmälda eller oanmälda), frågeformulär eller andra distansmetoder, t.ex. videokonferenser. Det anges att de får användas var för sig eller i kombination med varandra.

Artikel 7 – Samarbete med unionens organ, kontor och byråer

Denna nya artikel framhäver vikten av att för tillämpningen av denna förordning upprätta ett nära samarbete med relevanta unionsorgan, unionskontor och unionsbyråer som deltar i genomförandet av Schengenregelverket (framför allt Frontex, eu-LISA och Europol). Det hänvisas uttryckligen till behovet av att stärka samarbetet även med Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter. På grundval av artikeln kommer kommissionen att (fortsätta att) begära relevant information, statistiska uppgifter och riskanalyser från dessa organ, kontor och byråer. Informationsutbytet kommer att vara ömsesidigt: i en senare artikel (artikel 10) föreskrivs att kommissionen får dela med sig av uppgifter till dem om utvärderingsrapporter, handlingsplaner och uppdateringar om genomförandet av handlingsplanerna för att öka synergieffekterna och undvika dubbelarbete.

Artikel 8 – Samarbete med Frontex

Artikeln är en anpassad version av artikel 7 i den nuvarande förordningen, vilken beaktar hur förordningen om den europeiska gräns- och kustbevakningen har utvecklats.

Artikel 9 – Samarbete med Europol

På grundval av kommissionens förslag om ändring av Europolförordningen³² innehåller artikeln en korshänvisning till artikel 4.1 s i förordning (EU) 2016/794³³, enligt vilken Europol kommer att behöva stödja genomförandet av denna förordning med expertkunskaper,

³² COM(2020) 796 final, 9.12.2020.

³³ EUT L 135, 24.5.2016, s. 53.

analyser, rapporter och andra relevanta uppgifter. Texten är preliminär i avvaktan på att förslaget antas.

Artikel 10 – Synergieffekter med annan utvärderings- och övervakningsverksamhet

För att öka den strategiska inriktningen och målinriktade utformningen av utvärderingarna ytterligare kräver artikeln ökade synergieffekter med relevanta mekanismer och plattformar som används av EU-byråer och nationella förvaltningar, t.ex. Europeiska sektorsövergripande plattformen mot brottshot (Empact) eller den tillsyn som utförs av eu-LISA när det gäller medlemsstaternas förberedelser för implementeringen av berörda it-system samt resultaten av nationella kvalitetskontrollmekanismer eller oberoende övervakningsmekanismer. I artikeln föreskrivs också att organen och byråerna inte bara bör tillhandahålla information utan även få ta del av information och att kommissionen därför bör kunna dela med sig till dem av uppgifter i utvärderingsrapporter, handlingsplaner och uppdateringar om genomförandet av handlingsplanerna.

Artikel 11 – Information från tredje part

Artikeln utgör en rättslig grund för användningen av information från tredje parter (t.ex. ombudsmän, myndigheter som övervakar respekten för grundläggande rättigheter samt icke-statliga och internationella organisationer) för att effektivisera programplaneringen och genomförandet av utvärderingsverksamheten. Sådan information skulle kunna vara särskilt användbar för att utvärdera respekten för grundläggande rättigheter vid genomförandet av Schengenregelverket.

Artikel 12 – Flerårigt utvärderingsprogram

För att kunna genomföra alla nödvändiga utvärderingar så effektivt som möjligt, kunna reagera på nya utmaningar, använda alla tillgängliga verktyg på ett mer flexibelt och balanserat sätt och möjliggöra en närmare och mer målinriktad övervakning förlängs det fleråriga programmets löptid från fem till sju år. I artikeln beskrivs innehållet i det fleråriga utvärderingsprogrammet, som kommer att ange de specifika prioriterade områden som ska omfattas av de periodiska utvärderingarna. Det kommer också att ange en preliminär förteckning över de medlemsstater som ska bli föremål för periodiska utvärderingar under ett visst år. Ett förenklat förfarande införs också för att anpassa programmet, enligt vilket anpassningar som är nödvändiga till följd av *force majeure* kanske inte kräver någon ändring av programmet, dvs. den berörda genomförandeakten. Erfarenheterna från de senaste åren har tydligt visat på behovet av sådan flexibilitet. På grund av covid-19-pandemin var det nödvändigt att ändra det årliga utvärderingsprogrammet för 2020. Dessutom tenderar utvärderingar på den gemensamma viseringspolitikens område att påverkas av oförutsedda händelser eftersom de äger rum i tredjeländer. Sådana händelser har också lett till en ändring av programmet, vilket är tidskrävande.

Artikel 13 – Årligt utvärderingsprogram

Inga större ändringar jämfört med motsvarande nuvarande artikel (artikel 6). Det årliga utvärderingsprogrammet kommer att innehålla förslag till periodiska utvärderingar av medlemsstaterna i enlighet med det fleråriga utvärderingsprogrammet, förstagångsutvärdering av en medlemsstat (vid behov) och minst en tematisk utvärdering. Det kommer att innehålla en preliminär tidsplan för dessa utvärderingar, men inte nödvändigtvis de platser som ska besökas/utvärderas. Oanmälda utvärderingar kommer inte längre att planeras i programmet utan anordnas med kort varsel efter behov. Detta påverkar inte medlemsstaterna, men det kommer att underlätta kommissionens interna planering och förfaranden och öka flexibiliteten och kapaciteten att reagera på nya omständigheter. I likhet med det fleråriga programmet införs ett förenklat förfarande för anpassning av programmet på grund av *force majeure*.

Artikel 14 – Standardiserat frågeformulär

Inga väsentliga ändringar jämfört med motsvarande nuvarande artikel (artikel 9). Ett nytt standardiserat frågeformulär kommer inte att behöva antas på grund av antagandet av den nya förordningen (artikel 31). Det nuvarande formuläret bör fortsätta att användas. Tidsfristen för att skicka ut frågeformuläret och för att få svar från medlemsstaterna har justerats för att säkerställa att större delen av arbetet på medlemsstaternas sida inte (nödvändigtvis) behöver utföras under sommarsemesterperioden. Dessutom specificeras att medlemsstaterna på kommissionens begäran bör uppdatera sina svar på det standardiserade frågeformuläret och på begäran besvara kompletterande frågor före en viss utvärdering, samt tillhandahålla resultaten av nationella kvalitetskontrollmekanismer och internrevisioner. Denna bestämmelse säkerställer att grupperna har all relevant och aktuell information till sitt förfogande för att effektivt genomföra en viss utvärdering.

Artikel 15 – Experter från medlemsstaterna

Inga väsentliga ändringar jämfört med den nuvarande artikeln (artikel 12). Punkt 2 har flyttats hit från nuvarande artikel 1.

Artikel 16 – Utbildning av experter

Det ansågs önskvärt att förstärka bestämmelsen om utbildning genom att införa en särskild artikel om detta som framhäver vikten av att ta med alla relevanta hänsyn till grundläggande rättigheter i utbildningskurser och föreskriver att byrån för grundläggande rättigheter systematiskt deltar i detta avseende. En specifik hänvisning görs till behovet av att hålla de inledande läroplanerna uppdaterade och att anordna repetitionskurser. Dessutom får en observatör från antingen en medlemsstat eller kommissionen ingå i varje utvärderingsgrupp. Dessa mindre erfarna experter kommer att vara med om utvärderingar innan de faktiskt deltar i dem som fullvärdiga gruppmedlemmar. Som observatörer skulle de kunna få i uppdrag att ge tekniskt stöd (i enlighet med artikel 18) men de bör inte delta i gruppernas kärnverksamhet (bedömning av iakttagelser och utarbetande). Kostnaderna kommer dock att bäras av kommissionen i enlighet med artikel 3.

Artikel 17 – Pool av experter från medlemsstaterna

Som redan förklarats i detalj i avsnitt 1 syftar denna nya artikel till att säkerställa att ett tillräckligt antal erfarna experter deltar i utvärderings- och övervakningsverksamheten och att grupperna inrättas på ett snabbare och mindre tungrott sätt. Poolen kommer att ge större förutsägbarhet och även större flexibilitet. Artikeln innehåller detaljerade regler och tidsfrister för inrättandet av poolen och fastställer kommissionens och medlemsstaternas skyldigheter. Medlemmarna i poolen och de nationella myndigheterna förväntas svara jakande på specifika inbjudningar; de bör avslås enbart av allvarliga yrkesmässiga eller personliga skäl.

Artikel 18 – Inrättande av grupperna

Artikeln slår samman och ändrar de motsvarande nuvarande artiklarna 10 och 11. Den föreskriver att gruppmedlemmarna i regel kommer att väljas ut från den nyinrättade expertpoolen (se artikel 17) med beaktande av mindre nationella förvaltningars kapacitet. En inbjudan till alla medlemsstater, vilket är det nuvarande sättet att få experter, bibehålls dock som en kompletterande möjlighet för fall där kommissionen inte kan få tillräckligt många experter från poolen. Flexibilitet ges när det gäller antalet experter i grupperna. Kommissionen kommer att fastställa gruppernas storlek beroende på behoven och utmaningarna i samband med varje utvärderings- och övervakningsverksamhet. Vid sammansättning av grupperna kommer kommissionen att säkerställa geografisk balans och rotation, och hänsyn kommer att tas till de nationella förvaltningarnas kapacitet och behovet

av olika profiler. Artikel 19 innehåller också regler för utseende och val av ledande experter och en beskrivning av deras huvudsakliga ansvarsområden.

Artikel 19 – Genomförande av besök

Den största förändringen jämfört med motsvarande nuvarande artikel (artikel 13) är att oanmälda besök i regel kommer att äga rum utan förvarning till den berörda medlemsstaten. Detta är i synnerhet fallet när syftet med besöket är att utvärdera praxis vid de inre gränserna (vilket för närvarande är fallet), om kommissionen får kännedom om framväxande eller systemiska problem som har en potentiell betydande negativ inverkan på Schengenrådets funktion, eller om en medlemsstat påstås allvarligt försumma sina skyldigheter enligt Schengenregelverket, inbegripet allvarliga anklagelser om potentiella kränkningar av grundläggande rättigheter i samband med genomförandet av Schengenregelverket. En 24-timmars förvarning kommer att vara ett undantag för de fall där huvudsyftet med det oanmälda besöket är en rutinmässig kontroll av genomförandet av Schengenregelverket. Artikel 19 klargör även att det detaljerade programmet för besöken kan omfatta besök hos och möten med nationella myndigheter och organ, icke-statliga och internationella organisationer samt andra enheter, byråer och organ som är involverade i, deltar i eller berörs av genomförandet av Schengenregelverket, i samarbete med den utvärderade medlemsstaten.

Artikel 20 – Distansmetoder

I artikeln anges att kommissionen i samarbete med medlemsstaterna får fastställa riktlinjer för genomförandet av utvärderings- och övervakningsverksamhet genom frågeformulär eller andra distansmetoder (t.ex. videokonferens). Även om det finns riktlinjer för besök på plats finns det inga sådana riktlinjer för att genomföra utvärderingar med hjälp av frågeformulär eller distansmetoder. En liknande bestämmelse finns redan (och bibehålls i artikel 19) när det gäller oanmälda besök.

Artikel 21 – Utvärderingsrapporter

Viktiga ändringar införs för att påskynda och effektivisera förfarandet, framför allt genom att föreskriva kortare och nya tidsfrister och kräva att rapporterna antas senast fyra månader efter utvärderingen.

Utvärderingsrapporterna kommer att vara mer fokuserade och innehålla väsentliga iakttagelser, främst sådana som ses som antingen bästa praxis eller bristande efterlevnad. Kategorin ”efterlevnad, men förbättringar är nödvändiga” bibehålls dock, inte minst därför att den har visat sig vara ett användbart verktyg för att höja nivån på genomförandet av Schengenregelverket till höga standarder och samtidigt också säkerställa ytterligare harmonisering. Rapporterna kommer i regel också att innehålla rekommendationer och de kommer fortsättningsvis att antas som genomförandeakter enligt granskningsförfarandet. Ytterligare förklaringar ges i detta avseende i avsnitt 2 (”Proportionalitetsprincipen”) och undantag från den allmänna regeln anges i artiklarna 23, 24 och 25 (se nedan).

Artikel 22 – Uppföljning och övervakning

Flera betydande ändringar införs, först och främst för att säkerställa att brister avhjälpas snabbare och även för att minska den administrativa börda som för närvarande följer av den frekventa rapportering som krävs. Alla utvärderingsrapporter kommer att följas upp med en handlingsplan. Kommissionens avdelningar kommer att lämna synpunkter på handlingsplanerna genom exempelvis administrativa skrivelser i stället för de formella meddelanden från kommissionen som antas enligt den nuvarande förordningen. Om kommissionens avdelningar inte anser att handlingsplanen är tillfredsställande blir medlemsstaten skyldig att lämna in en reviderad handlingsplan inom en månad från mottagandet av synpunkterna. I regel kommer uppföljningsrapporteringens frekvens att

minskas från tre till sex månader. Som ett nytt inslag bör uppföljningsrapporterna dock inte bara lämnas till kommissionen, utan även till rådet. Som en del av övervakningsverksamheten får kommissionen anordna återbesök och kontrollbesök. I fråga om organisatoriska krav och rapporteringskrav kommer dessa besök att vara mindre betungande än utvärderingsbesöken. Europaparlamentets och rådets roll kommer att stärkas i övervakningsfasen: kommissionen kommer minst två gånger om året att informera dem om hur genomförandet av handlingsplanerna framskrider, om resultatet av återbesök och kontrollbesök samt om fall där den noterar en märkbar brist på framsteg i genomförandet av en handlingsplan.

Artikel 23 – Särskilda bestämmelser när en allvarlig brist konstaterats i utvärderingsrapporten

Denna artikel innehåller särskilda bestämmelser som gäller när en allvarlig brist konstateras vid en utvärdering. Närmare deltagande av rådet, snabbare förfaranden och snävare tidsfrister föreskrivs. Utvärderingsrapporten antas av kommissionen medan rekommendationerna kommer att antas av rådet separat från utvärderingsrapporten. Strikta tidsfrister kommer att åläggas både kommissionen (att anta rapporten) och rådet (att anta rekommendationerna). Strängare förfaranderegler kommer att gälla under övervakningsfasen: medlemsstaten bör vidta avhjälpanande åtgärder omedelbart efter att ha underrättats om den allvarliga bristen och utan dröjsmål informera kommissionen och medlemsstaterna. Medlemsstaten blir skyldig att lämna in sin handlingsplan inom en månad och kommissionen åläggs att anordna ett återbesök som ska äga rum senast ett år efter dagen för utvärderingsverksamheten. Kommissionen blir skyldig att efter återbesöket lägga fram en rapport om återbesöket till rådet, som bör uttrycka sin ståndpunkt om rapporten. Kommissionen kommer att informera Europaparlamentet och rådet om sin avsikt att avsluta handlingsplanen och rådet kommer att uppmanas att uttrycka sin ståndpunkt om det föreslagna avslutandet. Vid allvarliga brister vid de yttre gränserna kan artiklarna 21 och 29 i kodexen om Schengengränserna vara tillämpliga.

Artikel 24 – Särskilda bestämmelser för förstagångsutvärderingar

Särskilda regler behövs också för förstagångsutvärderingar. I likhet med fall där en allvarlig brist konstateras vid utvärderingen föreskrivs ett närmare deltagande av rådet, snabbare förfaranden och snäva tidsfrister (men inte lika snäva som de som anges i artikel 23) samt strängare regler i övervakningsfasen.

Artikel 25 – Särskild bestämmelse för tematiska utvärderingar

Närmare deltagande i tematiska utvärderingar föreskrivs för rådet, i likhet med förstagångsutvärderingarna. För övervakningsfasen ansågs det inte nödvändigt med särskilda bestämmelser.

Artikel 26 – Känsliga uppgifter

Utvärderings- och återbesöksrapporter kommer i princip inte längre att säkerhetsskyddsklassificeras som RESTREINT UE/EU RESTRICTED. Deras status bör fastställas i enlighet med tillämpliga säkerhetsbestämmelser. Säkerhetsskyddsklassificering förblir också möjlig efter en vederbörligen motiverad begäran från den utvärderade medlemsstaten.

Artikel 27 – Villkor för Irlands deltagande

Artikeln följer motsvarande nuvarande artikel (artikel 18) utan att nämna Förenade kungariket.

Artikel 28 – Rapportering till Europaparlamentet och rådet

Artikel 28 följer motsvarande nuvarande artikel (artikel 20). Den årliga övergripande rapporten kompletterar de skärpta rapporteringsskyldigheterna enligt artikel 22. Rådet ska diskutera rapporten och anta slutsatser.

Artikel 29 – Kommittéförfarande

Artikel 29 följer i stor utsträckning motsvarande nuvarande artikel (artikel 21).

Artikel 30 – Översyn

Artikel 30 följer motsvarande nuvarande artikel (artikel 22).

Artikel 31 – Upphävande

Genom artikeln upphävs förordning (EU) nr 1053/2013 med verkan den dag då den nya förordningen börjar tillämpas.

Artikel 32 – Övergångsbestämmelser

I artikeln föreskrivs en övergångsbestämmelse för antagandet av ett nytt flerårigt program, som skulle inrättas senast den 1 november 2022 och inledas den 1 januari 2023. Dessa datum kan anpassas beroende på hur snabbt förhandlingarna om förslaget framskrider.

Med tanke på att det pågående fleråriga programmet skulle avslutas efter halva tiden (i januari 2023) anges det i bestämmelsen att det nya fleråriga programmet bör beakta de utvärderingar som redan har genomförts inom ramen för det andra fleråriga program som antagits enligt den nuvarande förordningen. I praktiken innebär detta att det nya fleråriga programmet på sju år inleds med utvärderingen av medlemsstater som inte har utvärderats under den nuvarande cykeln, medan de som redan utvärderats mellan 2020 och de nya reglernas ikraftträdande läggs till i slutet av den nya utvärderingscykeln.

Artikel 32 klargör också att det standardiserade frågeformulär som antagits enligt den nuvarande förordningen kommer att användas till dess att det standardiserade frågeformulär som föreskrivs i artikel 14 i den här förordningen har upprättats.

Artikel 33 – Ikraftträdande och tillämpning

För att utnyttja den nya förordningens alla effektivitetsvinster så snart som möjligt fastställs i artikeln en ambitiös tidsfrist för tillämpningen av den nya förordningen (från och med den [1 september 2022]), vilken kan justeras under förhandlingarna om förslaget.

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande och användning av en utvärderings- och övervakningsmekanism för att kontrollera tillämpningen av Schengenregelverket och om upphävande av förordning (EU) nr 1053/2013

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 70,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europaparlamentets yttrande³⁴,
med beaktande av Europeiska datatillsynsmannens yttrande,
i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och
av följande skäl:

- (1) Schengenområdet utan gränskontroll vid de inre gränserna bygger på att medlemsstaterna tillämpar Schengenregelverket på ett ändamålsenligt och effektivt sätt. Regelverket omfattar åtgärder på området yttre gränser, åtgärder för att kompensera för att det inte förekommer kontroller vid de inre gränserna samt en stark övervakningsram, vilka tillsammans underlättar den fria rörligheten och säkerställer en hög nivå av säkerhet, rättvisa och skydd av grundläggande rättigheter, inbegripet skydd av personuppgifter.
- (2) Inbördes utvärdering och övervakning av tillämpningen av regelverket har varit centralt för Schengenområdet sedan 1998 som ett verktyg för att upprätthålla en hög nivå av ansvarighet och egenansvar för resultaten samt för att stärka det ömsesidiga förtroendet mellan medlemsstaterna.
- (3) En särskild utvärderings- och övervakningsmekanism för Schengenregelverket inrättades genom rådets förordning (EU) nr 1053/2013³⁵ och började användas 2015.
- (4) För att öka effektiviteten och ändamålsenligheten bör Schengens utvärderings- och övervakningsmekanism förbättras. Den reviderade utvärderings- och övervakningsmekanismen bör syfta till att upprätthålla en hög grad av ömsesidigt förtroende mellan medlemsstaterna genom att garantera att medlemsstaterna tillämpar

³⁴ EUT C , , s. .

³⁵ Rådets förordning (EU) nr 1053/2013 av den 7 oktober 2013 om inrättande av en utvärderings- och övervakningsmekanism för kontroll av tillämpningen av Schengenregelverket och om upphävande av verkställande kommitténs beslut av den 16 september 1998 om inrättande av Ständiga kommittén för genomförande av Schengenkonventionen, EUT L 295, 6.11.2013, s. 27.

Schengenregelverket på ett ändamålsenligt sätt i enlighet med överenskomna gemensamma standarder, grundläggande principer och normer, och därigenom bidra till ett välfungerande Schengenområde.

- (5) Utvärderings- och övervakningsmekanismen bör uppnå dessa mål genom objektiva och opartiska utvärderingar som gör det möjligt att snabbt upptäcka sådana brister i tillämpningen av Schengenregelverket som skulle kunna leda till att Schengenområdet inte fungerar korrekt samt säkerställa att dessa brister åtgärdas snabbt, och som kan utgöra grunden för en dialog om hur Schengenområdet fungerar som helhet. Detta kräver ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen, en balanserad fördelning av delat ansvar och upprätthållande av systemets karaktär av inbördes granskning. Det kräver också att Europaparlamentet är närmare involverat. Med tanke på ändringarnas omfattning bör förordning (EU) nr 1053/2013 upphävas och ersättas med en ny förordning.
- (6) Utvärderings- och övervakningsmekanismen får omfatta alla områden av Schengenregelverket – nuvarande och framtida – utom de områden där det inom unionsrätten redan finns en särskild utvärderingsmekanism. Utvärderings- och övervakningsmekanismen bör omfatta all berörd lagstiftning och operativ verksamhet som bidrar till Schengenrådets funktion.
- (7) Vid alla utvärderingar bör man ta hänsyn till huruvida de myndigheter som tillämpar Schengenregelverket fungerar på ett korrekt sätt, i enlighet med Europeiska rådets slutsatser av den 1 och 2 mars 2012. Utvärderingen bör också omfatta rutiner hos privata enheter, t.ex. flygbolag och externa tjänsteleverantörer, i den mån de deltar i eller påverkas av genomförandet av Schengenregelverket när de samarbetar med medlemsstaterna. Med tanke på den allt större roll som unionens organ, kontor och byråer spelar vid genomförandet av Schengenregelverket bör utvärderings- och övervakningsmekanismen stödja kontrollen av dessa organs, kontors och byråers verksamhet i den mån de utför uppgifter på medlemsstaternas vägnar för att bistå vid den operativa tillämpningen av bestämmelserna i Schengenregelverket. Kontroll av verksamheten i detta avseende bör ingå i utvärderingen av medlemsstaterna och utföras utan att det påverkar och med full respekt för de ansvarsområden som genom respektive inrättandeförordning tilldelats kommissionen och de berörda styrande organen för byråerna, kontoren och organen i fråga och deras egna utvärderings- och övervakningsförfaranden som fastställs däri. Om det vid utvärderingarna konstateras brister i fråga om funktioner som utförs eller stöds av unionens organ, kontor och byråer bör kommissionen informera det berörda styrande organet.
- (8) Utvärderings- och övervakningsverksamheten bör vara målinriktad och ta hänsyn till resultaten av tidigare utvärderingar och resultaten av nationella kvalitetskontrollmekanismer. De bör stödjas genom förstärkt samarbete med unionens organ, kontor och byråer, deras systematiska deltagande i Schengenutvärderingarna samt genom bättre riskanalys och informationsutbyte. Detta samarbete och deltagande gäller särskilt Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex), Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA), Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol), Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter och Europeiska datatillsynsmannen. Samarbetet bör också bli mer ömsesidigt och byråerna bör inte enbart bidra utan även själva dra nytta av att delta i utvärderings- och övervakningsmekanismen.

- (9) Den sårbarhetsbedömning som utförs av Frontex är en mekanism som kompletterar den utvärderings- och övervakningsmekanism som inrättas genom denna förordning för att garantera kvalitetskontroll på unionsnivå och säkerställa att det både på unionsnivå och nationell nivå finns ständig beredskap att hantera eventuella utmaningar vid de yttre gränserna. Båda mekanismerna utgör en komponent i den europeiska integrerade gränsförvaltningen. Synergieffekterna mellan sårbarhetsbedömningen och utvärderings- och övervakningsmekanismen bör maximeras i syfte att skapa en bättre situationsbild av Schengenområdets funktion och i möjligaste mån undvika dubbelarbete och motstridiga rekommendationer. För detta ändamål bör Frontex och kommissionen ha ett regelbundet informationsutbyte om resultaten av de båda mekanismerna. En ökad strategisk inriktning och en mer målinriktad utformning av utvärderingarna kräver också ökade synergieffekter med relevanta mekanismer och plattformar som drivs av unionens byråer och nationella förvaltningar, t.ex. Europeiska sektorsövergripande plattformen mot brottshot (Empact) eller den tillsyn som utförs av kommissionen med stöd av eu-LISA när det gäller medlemsstaternas förberedelser för implementeringen av berörda it-system samt resultaten av de nationella kvalitetskontrollmekanismerna.
- (10) Under utvärderingen bör särskild uppmärksamhet fästas vid att kontrollera att grundläggande rättigheter respekteras vid tillämpningen av Schengenregelverket, utöver den utvärdering som genom separata utvärderingar görs av att dataskyddskraven i Schengenregelverket genomförs och tillämpas korrekt. För att öka utvärderings- och övervakningsmekanismens kapacitet att upptäcka kränkningar av grundläggande rättigheter på relevanta politikområden bör ytterligare åtgärder vidtas. Schengenutvärderarna bör få lämplig utbildning i detta avseende, relevant information från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter bör utnyttjas bättre och dess experter bör involveras mer i utformningen och genomförandet av utvärderingarna. Dessutom bör man vid programplaneringen, utformningen och genomförandet av utvärderingarna beakta bevis som offentliggörs eller tillhandahålls genom oberoende övervakningsmekanismer eller av berörda tredje parter på deras eget initiativ, t.ex. ombudsmän, myndigheter som övervakar respekten för grundläggande rättigheter samt icke-statliga och internationella organisationer.
- (11) För utvärderings- och övervakningsmekanismen bör fastställas tydliga, effektiva och klara regler om de former och metoder som ska tillämpas för utvärderings- och övervakningsverksamheten, anlita av högt kvalificerade experter och uppföljningen av utvärderingsresultaten.
- (12) Utvärderingsformerna och metoderna bör göras mer flexibla för att effektivisera utvärderings- och övervakningsmekanismen, bättre kunna anpassa den till nya omständigheter och ny lagstiftning samt rationalisera användningen av resurser från medlemsstaterna, kommissionen och unionens organ, kontor och byråer. Periodiska utvärderingar genom besök bör vara den huvudsakliga utvärderingsmetoden. Andelen oanmälda besök och tematiska utvärderingar bör gradvis ökas för att säkerställa en mer balanserad användning av tillgängliga verktyg. Utvärderingsformerna bör definieras tydligt. Beroende på politikområde och typen av utvärderings- och övervakningsverksamhet bör utvärderings- och övervakningsmekanismen göra det möjligt att utvärdera flera medlemsstater samtidigt och genomföra utvärderingar helt eller delvis på distans samt slå samman utvärdering av flera politikområden. Utvärderings- och övervakningsmekanismen bör syfta till att utarbeta övergripande utvärderingsrapporter om en medlemsstat med en bedömning av medlemsstatens övergripande resultat när det gäller tillämpningen av Schengenregelverket.

- (13) Tematiska utvärderingar bör användas oftare för en jämförande analys av medlemsstaternas praxis. De bör äga rum för att bedöma genomförandet av större lagstiftningsändringar när de börjar tillämpas och av nya initiativ samt för att bedöma frågor inom olika politikområden eller praxis i medlemsstater som står inför liknande utmaningar.
- (14) Oanmälda besök är ett av de effektivaste verktygen för att kontrollera medlemsstaternas praxis och bör, beroende på syftet, äga rum utan förvarning till den berörda medlemsstaten eller med endast kort förvarning. Oanmälda besök utan förvarning bör äga rum i utredningssyfte för att kontrollera efterlevnaden av skyldigheter enligt Schengenregelverket, bland annat som svar på indikationer på att det uppstått systemiska problem som potentiellt kan ha en betydande inverkan på Schengenområdets funktion eller på kränkningar av grundläggande rättigheter, särskilt anklagelser om allvarliga kränkningar av grundläggande rättigheter vid de yttre gränserna. I sådana fall skulle en förvarning strida mot syftet med besöket. Oanmälda besök med 24 timmars förvarning bör äga rum om huvudsyftet med besöket är att utföra en slumpmässig kontroll av medlemsstatens genomförande av Schengenregelverket.
- (15) Programplanering av den verksamhet som genomförs enligt denna förordning genom fleråriga och årliga utvärderingsprogram har redan visat sig ge ett mervärde när det gäller att säkerställa förutsägbarhet och säkerhet. Kommissionen bör därför i samarbete med medlemsstaterna anta fleråriga och årliga utvärderingsprogram. Dessa program bör också ge den flexibilitet som behövs för att kunna anpassa dem till Schengenregelverkets dynamiska karaktär allt eftersom. I händelse av *force majeure* bör anpassningar av programmen göras i samförstånd med de berörda medlemsstaterna utan att en formell ändring av programmen krävs. Det fleråriga utvärderingsprogrammet, som antas för en sjuårsperiod, bör ange de specifika prioriterade områden som ska omfattas av de periodiska utvärderingarna. Detta tillvägagångssätt bör möjliggöra större flexibilitet, bättre prioritering och en mer balanserad och strategisk användning av alla tillgängliga verktyg. Förlängningen av det fleråriga utvärderingsprogrammet från fem till sju år bör också leda till en ökad, närmare och mer målinriktad övervakning av medlemsstaterna utan att granskningsnivån minskas.
- (16) Utvärderings- och övervakningsverksamheten bör utföras av grupper bestående av företrädare för kommissionen och experter utsedda av medlemsstaterna. Dessa företrädare och experter bör ha lämpliga kvalifikationer, inbegripet gedigna teoretiska kunskaper och praktiska erfarenheter. För att på ett snabbare och mindre tungrovt sätt säkerställa att tillräckligt många erfarna experter deltar bör en expertpool inrättas och upprätthållas av kommissionen i nära samarbete med medlemsstaterna. Poolen bör vara den främsta källan till experter för utvärderings- och övervakningsverksamhet.
- (17) Mer flexibilitet bör ges när det gäller utvärderings- och övervakningsgruppernas storlek för att öka effektiviteten och minska den administrativa bördan. Kommissionen bör därför fastställa och anpassa gruppernas storlek beroende på behoven och utmaningarna i samband med varje utvärderings- och övervakningsverksamhet. Vid sammansättning av grupperna bör kommissionen i möjligaste mån säkerställa geografisk balans och rotation, och hänsyn bör tas till de nationella förvaltningarnas kapacitet och behovet av olika profiler. Principen om delat ansvar, förutsägbarhet och det åtagande som görs vid nomineringen av experter till poolen innebär att de experter som bjuds in till en viss utvärdering och deras nationella myndigheter förutsätts svara

jakande på inbjudningar; att avslå en inbjudan bör vara vederbörligen motiverat endast av allvarliga yrkesmässiga eller personliga skäl.

- (18) De praktiska kostnaderna i samband med utvärderings- och övervakningsverksamhet (resor, kost och logi) bör belasta unionens budget. Eventuella ytterligare dagtraktamenten för nationella experter som deltar i utvärderings- och övervakningsuppdrag och personalkostnader för dem som vikarierar för dessa experter under deras frånvaro skulle kunna täckas av medlemsstaternas nationella program inom ramen för relevanta unionsfonder, i enlighet med målen och de tillämpliga reglerna för dessa fonder.
- (19) Utvärderingsrapporterna bör vara korta och koncisa. De bör fokusera på brister med betydande inverkan och lyfta fram områden där viktiga förbättringar skulle kunna göras. Mindre betydelsefulla iakttagelser bör inte ingå i rapporterna. Gruppen bör dock påtala dessa iakttagelser för den utvärderade medlemsstaten i slutet av utvärderingsverksamheten, bland annat för de myndigheter som ansvarar för den relevanta nationella kvalitetskontrollmekanismen. Gruppen bör aktivt försöka identifiera bästa praxis, som bör läggas till i rapporterna. I synnerhet bör nya och innovativa åtgärder som avsevärt förbättrar genomförandet av de gemensamma reglerna och som skulle kunna anammas av andra medlemsstater lyftas fram som bästa praxis i samband med rapporten.
- (20) Utvärderingsrapporterna bör i regel innehålla rekommendationer om hur de konstaterade bristerna (inbegripet kränkningar av grundläggande rättigheter) bör avhjälpas och de bör antas i en enda akt av kommissionen genom genomförandeakter enligt granskningsförfarandet i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011³⁶. Sammanställningen av rapporten och rekommendationerna i ett enda dokument inom ramen för ett enda antagningsförfarande stärker den naturliga kopplingen mellan utvärderingsresultaten och rekommendationerna. Dessutom bör det påskyndade offentliggörandet av rekommendationerna göra det möjligt för medlemsstaterna att åtgärda bristerna snabbare och effektivare. Samtidigt bör användningen av granskningsförfarandet säkerställa medlemsstaternas engagemang i den beslutsprocess som leder fram till antagandet av rekommendationerna.
- (21) Med tanke på rådets avgörande roll när det gäller att utöva kollegialt tryck och behovet av politiska diskussioner bör rådet dock anta rekommendationer i fall av politisk betydelse och allmänt intresse för Schengenområdet funktion. Sådana fall bör anses uppstå när en utvärdering utmynnar i att en allvarlig brist konstateras, vid tematiska utvärderingar och när en utvärdering äger rum för att kontrollera om en medlemsstat som är bunden av Schengenregelverket men för vilken de inre gränskontrollerna inte har avskaffats uppfyller villkoren för att tillämpa Schengenregelverket fullt ut eller för att kontrollera om en medlemsstat som inte är bunden av Schengenregelverket men som har valt att tillämpa delar av Schengenregelverket uppfyller villkoren för att tillämpa delar av Schengenregelverket.
- (22) När en allvarlig brist konstateras vid en utvärdering bör dessutom särskilda bestämmelser tillämpas för att säkerställa att avhjälpande åtgärder vidtas skyndsamt. Med tanke på risken med en sådan brist bör den utvärderade medlemsstaten, så snart den informerats om en allvarlig brist, omedelbart börja vidta åtgärder för att avhjälpa bristen, bland annat genom att vid behov mobilisera alla tillgängliga operativa och finansiella medel. De avhjälpande åtgärderna bör bli föremål för snävare tidsfrister och

³⁶

EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

närmare politisk granskning och övervakning under hela processen. I detta avseende bör kommissionen omedelbart informera rådet och Europaparlamentet när förekomsten av en allvarlig brist konstateras vid en utvärdering och anordna ett återbesök på grund av en allvarlig brist senast ett år efter dagen för utvärderingen för att kontrollera om medlemsstaten har avhjälpt bristerna i fråga. Kommissionen bör efter återbesöket lägga fram en rapport om återbesöket till rådet.

- (23) Konstaterandet av en allvarlig brist kräver en grundlig bedömning från fall till fall på grundval av tydliga kriterier om problemens art, omfattning och potentiella konsekvenser, som kan vara olika för varje politikområde. Olika nyckelfaktorer för ett effektivt genomförande av Schengenregelverket och olika kombinationer av faktorer kan leda till att en iakttagelse klassas som en allvarlig brist. Om det emellertid anses att en konstaterad brist äventyrar eller på kort sikt har potential att äventyra den övergripande funktionen för området utan inre gränskontroll eller ha en betydande negativ inverkan på enskildas rättigheter, bör en sådan brist betraktas som en allvarlig brist. När en allvarlig brist i kontrollerna vid de yttre gränserna konstateras i en utvärderingsrapport kan artiklarna 21 och 29 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399³⁷ vara tillämpliga.
- (24) Utvärderings- och övervakningsmekanismen bör omfatta en robust uppföljnings- och övervakningsdel som bör säkerställas av kommissionen, i nära samarbete med rådet och Europaparlamentet, utan att detta skapar en oproportionerlig börda för de berörda aktörerna. Utvärderingarna bör följas upp med handlingsplaner. När de utvärderade medlemsstaterna utarbetar sina handlingsplaner bör de fullt ut beakta de finansieringsmöjligheter som unionen erbjuder och utnyttja dessa resurser på bästa sätt. För att påskynda processen bör kommissionen lämna synpunkter på handlingsplanernas lämplighet t.ex. i form av en skrivelse. För att säkerställa en snabb uppföljning bör den berörda medlemsstaten, om kommissionens avdelningar anser att handlingsplanen inte är tillfredsställande, vara skyldig att lämna in en reviderad handlingsplan inom en månad från mottagandet av synpunkterna. Medlemsstatens uppföljningsrapportering till kommissionen och rådet om genomförandet av handlingsplanerna bör i regel ske med sex månaders intervall.
- (25) Som en del av övervakningsverksamheten bör det vara möjligt för kommissionen att anordna återbesök och kontrollbesök. Återbesök bör anordnas för att övervaka framstegen i genomförandet av en handlingsplan efter en utvärdering där en allvarlig brist konstaterats eller efter en utvärdering som föregår en medlemsstats fullständiga anslutning till Schengenregelverket ("förstagångsutvärdering") där det konstaterats att den utvärderade medlemsstaten inte uppfyllde de nödvändiga villkoren för att tillämpa Schengenregelverket på det berörda utvärderade politikområdet. Rapporten om återbesöket bör vara begränsad till en beskrivning av de framsteg som gjorts med att genomföra rekommendationerna. I övrigt får kontrollbesök göras för att övervaka genomförandet av en handlingsplan efter en utvärdering där inga allvarliga brister konstaterats när detta anses vara nödvändigt. Kontrollbesök bör alltid anordnas innan en handlingsplan avslutas efter en förstagångsutvärdering. I fråga om organisatoriska krav och rapporteringskrav bör kontrollbesöken vara mindre betungande än utvärderingsbesöken. De bör i synnerhet omfatta mindre grupper och bör inte leda till nya iakttagelser eller kräva att en separat rapport antas. Rådet bör delta mer aktivt i

³⁷

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1).

övervakningsfasen och bör uttrycka sin ståndpunkt om det föreslagna avslutandet av handlingsplanerna.

- (26) Det är viktigt och önskvärt att Europaparlamentet och rådet regelbundet håller diskussioner på politisk nivå för att öka medvetenheten om vikten av att genomföra Schengenregelverket, ställa medlemsstater som fortlöpande bryter mot de gemensamma reglerna till svars och öka trycket på dem att avhjälpa de konstaterade bristerna. Kommissionen bör lämna tillräckliga bidrag för att underlätta dessa diskussioner, bland annat genom att anta en övergripande årsrapport om de utvärderingar som gjorts under det föregående året och om läget vad gäller genomförandet av rekommendationerna, vilken skulle utgöra en del av rapporten om Schengenläget. Europaparlamentet uppmanas att anta resolutioner och rådet bör anta slutsatser för att öka trycket på medlemsstater som inte gör tillräckliga framsteg. Schengenforumet är ett unikt forum för att diskutera Schengen på hög nivå med företrädare för Europaparlamentet, medlemsstaterna och kommissionen och bör utgöra en plattform för informella diskussioner som syftar till ett bättre genomförande av Schengenregelverket.
- (27) Den utvärderings- och övervakningsmekanism som inrättas genom denna förordning bör fylla en kompletterande funktion, nämligen att övervaka effektiviteten i det praktiska genomförandet av unionens politik genom inbördes granskning. Kommissionens allmänna befogenhet att övervaka tillämpningen av unionsrätten under Europeiska unionens domstols kontroll genom överträdelseförfaranden bör inte påverkas.
- (28) Säkerhetsskyddsklassificering av utvärderings- och återbesöksrapporterna bör fastställas i enlighet med tillämpliga säkerhetsbestämmelser i kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444³⁸. Den utvärderade medlemsstaten bör dock ha kvar möjligheten att begära säkerhetsskyddsklassificering av hela rapporten eller delar av den i enlighet med tillämpliga säkerhetsbestämmelser.
- (29) Med tanke på den särskilda roll som Europaparlamentet och de nationella parlamenten ges inom ramen för artikel 70 sista meningen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*), vilken också framhålls i artikel 12 c i fördraget om Europeiska unionen (*EU-fördraget*) i fråga om de nationella parlamenten, bör rådet och kommissionen lämna fullständig information till Europaparlamentet och de nationella parlamenten om innehållet i och resultatet av utvärderingarna. Om kommissionen skulle lägga fram ett förslag om ändring av denna förordning skulle rådet dessutom, i enlighet med artikel 19.7 h i sin arbetsordning³⁹, samråda med Europaparlamentet för att i möjligaste mån kunna beakta dess åsikt före antagandet av en slutgiltig text.
- (30) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁴⁰ är tillämplig på medlemsstaternas behandling av personuppgifter när de fullgör sina skyldigheter

³⁸ Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444 av den 13 mars 2015 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 72, 17.3.2015, s. 53).

³⁹ Rådets beslut 2009/937/EU av den 1 december 2009 om antagande av rådets arbetsordning (EUT L 325, 11.12.2009, s. 35).

⁴⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

enligt denna förordning. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725⁴¹ är tillämplig på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ, kontor och byråer när de fullgör sina skyldigheter enligt denna förordning.

- (31) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter att anta de fleråriga och årliga utvärderingsprogrammen, att upprätta och uppdatera ett standardiserat frågeformulär och att anta utvärderings- och återbesöksrapporter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁴².
- (32) Kommissionen bör anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter när det, i vederbörligen motiverade fall som rör en allvarlig brist, finns tvingande skäl till skyndsamhet.
- (33) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning är en utveckling av Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning, besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.
- (34) Irland deltar i denna förordning i enlighet med artikel 5.1 i protokoll nr 19 om Schengenregelverket införlivat inom Europeiska unionens ramar, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och i enlighet med artikel 6.2 i rådets beslut 2002/192/EG⁴³.
- (35) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i rådets beslut 1999/437/EG⁴⁴.
- (36) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG⁴⁵.

⁴¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁴² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁴³ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

⁴⁴ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁴⁵ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om

- (37) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU⁴⁶.
- (38) När det gäller Cypern, Bulgarien och Rumänien samt Kroatien utgör denna förordning en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.1 i 2003 års anslutningsakt, artikel 4.1 i 2005 års anslutningsakt respektive artikel 4.1 i 2011 års anslutningsakt.
- (39) Mot bakgrund av att kontrollen i enlighet med tillämpliga Schengenutvärderingsförfaranden för Bulgarien, Cypern, Rumänien och Kroatien redan har slutförts i enlighet med respektive anslutningsakt bör kontrollen enligt artikel 1.2 b i denna förordning inte inledas på nytt för dessa medlemsstater.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning inrättas en utvärderings- och övervakningsmekanism i syfte att säkerställa att medlemsstaterna tillämpar Schengenregelverket effektivt och därigenom bidra till ett välfungerande område utan inre gränskontroller.
2. Den inrättade mekanismen ska sörja för objektiv och opartisk utvärderings- och övervakningsverksamhet som syftar till att
 - (a) kontrollera tillämpningen av Schengenregelverket i de medlemsstater för vilka det gäller i full omfattning och i de medlemsstater för vilka det gäller delvis, i enlighet med relevanta protokoll till EU-fördraget och EUF-fördraget,
 - (b) kontrollera att de nödvändiga villkoren för tillämpningen av samtliga berörda delar av Schengenregelverket uppfylls av medlemsstater med avseende på vilka rådet inte fattat något beslut om att bestämmelserna i Schengenregelverket ska tillämpas helt eller delvis.
3. Utvärderingarna får omfatta samtliga aspekter av Schengenregelverket och ta hänsyn till hur de myndigheter som tillämpar Schengenregelverket fungerar.

Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

⁴⁶ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (a) *Schengenregelverket*: de bestämmelser som införlivats med unionens ramar i enlighet med protokoll nr 19, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, samt de akter som bygger på dem eller på annat sätt står i samband med dem.
- (b) *förstagångsutvärdering*: en utvärdering för att kontrollera om en medlemsstat som är bunden av Schengenregelverket och för vilken de inre gränskontrollerna inte har avskaffats uppfyller villkoren för att tillämpa Schengenregelverket fullt ut eller, när det gäller medlemsstater som inte är bundna av Schengenregelverket men har valt att tillämpa delar av Schengenregelverket, för att kontrollera om medlemsstaten uppfyller villkoren för att tillämpa delar av Schengenregelverket.
- (c) *periodisk utvärdering*: en utvärdering som ingår i det fleråriga utvärderingsprogrammet och de årliga utvärderingsprogrammen för att kontrollera en medlemsstats tillämpning av Schengenregelverket i syfte att bedöma medlemsstatens övergripande resultat när det gäller tillämpningen av Schengenregelverket.
- (d) *oanmäld utvärdering*: en utvärdering som inte ingår i de fleråriga och årliga utvärderingsprogrammen och som görs för att kontrollera en eller flera medlemsstaters tillämpning av Schengenregelverket inom ett eller flera politikområden.
- (e) *tematisk utvärdering*: en utvärdering som syftar till att tillhandahålla en jämförande analys av medlemsstaternas lagstiftning eller praxis, eller tillämpningen av vissa delar av Schengenregelverket i flera medlemsstater.
- (f) *besök*: besök i en medlemsstat eller hos dess konsulat i syfte att genomföra en utvärderings- eller övervakningsverksamhet.
- (g) *återbesök*: ett besök som görs för att övervaka framstegen i genomförandet av en handlingsplan efter en utvärdering där en allvarlig brist konstaterats eller efter en förstagångsutvärdering där det konstaterades att den utvärderade medlemsstaten inte uppfyllde de nödvändiga villkoren för att tillämpa Schengenregelverket.
- (h) *kontrollbesök*: ett annat besök än ett återbesök vilket görs för att övervaka framstegen i genomförandet av en handlingsplan.
- (i) *allvarlig brist*: en eller flera brister som rör en effektiv tillämpning av centrala delar av Schengenregelverket och som var för sig eller i kombination har eller riskerar att med tiden ha en betydande negativ inverkan på enskildas rättigheter eller Schengenområdets funktion.
- (j) *utvärderingsverksamhet*: ett specifikt besök eller en frågeformulärbaserad eller annan utvärdering på distans.
- (k) *grupp*: en grupp bestående av experter som utsetts av medlemsstaterna och företrädare för kommissionen vilka utför utvärderings- och övervakningsverksamhet.

Artikel 3

Ansvar och samarbetsskyldighet

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska gemensamt ansvara för genomförandet av utvärderings- och övervakningsmekanismen, med bidrag från relevanta unionsorgan, unionskontor och unionsbyråer i enlighet med deras respektive mandat.
2. Kommissionen ska ansvara för upprättandet av årliga och fleråriga utvärderingsprogram, utformningen av frågeformulär, planeringen och genomförandet av besök samt utarbetandet av utvärderingsrapporter och rekommendationer. Den ska också säkerställa uppföljning och övervakning.
3. Medlemsstaterna och kommissionen ska samarbeta fullt ut i samtliga skeden av utvärderingarna för att säkerställa ett effektivt genomförande av denna förordning.
4. Medlemsstaterna ska vidta alla åtgärder, allmänna eller särskilda, för att stödja och bistå kommissionen och grupperna vid genomförandet av utvärderings- och övervakningsverksamheten.

De ska säkerställa att kommissionen och de grupper som utför utvärderings- och övervakningsverksamhet kan utföra sina uppgifter effektivt, särskilt genom att ge kommissionen och grupperna möjlighet att vända sig direkt till relevanta personer och genom att ge fullständig och obehindrad tillgång till alla områden, lokaler och handlingar till vilka tillgång har begärts, inbegripet nationella och interna riktlinjer och instruktioner, även säkerhetsskyddsklassificerade sådana.

5. Kommissionen ska ansvara för nödvändiga arrangemang kring resan till och från den besökta medlemsstaten för kommissionens företrädare och medlemsstaternas experter i grupperna.

Kommissionen ska stå för kostnaderna för resa och uppehälle för de experter och den observatör som i enlighet med artikel 16.2 deltar i besöken.

Den besökta medlemsstaten ska ansvara för nödvändig transport på plats.

Artikel 4

Utvärderingsformer

1. Utvärderingarna kan göras i form av
 - (a) förstagångsutvärderingar,
 - (b) periodiska utvärderingar,
 - (c) oanmälda utvärderingar,
 - (d) tematiska utvärderingar.
2. Kommissionen får anordna oanmälda utvärderingar, i synnerhet
 - (a) för att utvärdera praxis vid de inre gränserna,
 - (b) när den får kännedom om framväxande eller systemiska problem som potentiellt skulle kunna ha en betydande negativ inverkan på Schengenområdets funktion,
 - (c) när den har skäl att anse att en medlemsstat allvarligt försummar sina skyldigheter enligt Schengenregelverket, inbegripet anklagelser om allvarliga kränkningar av grundläggande rättigheter vid de yttre gränserna.
3. Kommissionen får anordna tematiska utvärderingar i synnerhet för att bedöma genomförandet av större lagstiftningsändringar när de börjar tillämpas och av nya

initiativ eller för att bedöma frågor inom flera politikområden eller praxis i medlemsstater som står inför liknande utmaningar.

Artikel 5

Former av övervakningsverksamhet

Övervakningsverksamheten kan omfatta något av följande:

- (a) Granskning av handlingsplaner och uppföljningsrapporter som lämnats in av de utvärderade medlemsstaterna.
- (b) Återbesök.
- (c) Kontrollbesök.

Artikel 6

Utvärderings- och övervakningsmetoder

Sådan utvärderings- och övervakningsverksamhet som avses i artiklarna 4 och 5 får utföras genom anmälda eller oanmälda besök, frågeformulär eller andra distansmetoder.

Varje utvärderings- och övervakningsmetod får användas var för sig eller i kombination med varandra, beroende på vad som är lämpligt.

Artikel 7

Samarbete med unionens organ, kontor och byråer

1. Kommissionen ska samarbeta med relevanta unionsorgan, unionskontor och unionsbyråer som deltar i genomförandet av Schengenregelverket samt med Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter.

Kommissionen får ingå överenskommelser med unionens organ, kontor och byråer för att underlätta samarbetet.

2. Kommissionen får begära att de unionsorgan, unionskontor och unionsbyråer som avses i punkt 1 i enlighet med sitt respektive mandat lämnar information, statistiska uppgifter eller riskanalyser för att förbättra situationsmedvetenheten i den mening som avses i förordning (EU) 2019/1896 om medlemsstaternas genomförande av Schengenregelverket.

Artikel 8

Samarbete med Frontex

1. Frontex ska senast den 31 augusti varje år till kommissionen och medlemsstaterna lämna en riskanalys som underlag för det årliga utvärderingsprogram som avses i artikel 13 i denna förordning.
2. Den riskanalys som avses i punkt 1 ska omfatta alla relevanta aspekter av integrerad gränsförvaltning och den ska också innehålla rekommendationer om oanmälda besök under det påföljande året, oavsett i vilken ordning medlemsstaterna ska utvärderas varje år vilket fastställs i det fleråriga utvärderingsprogrammet i enlighet med artikel 12.

Dessa rekommendationer får avse vilken region eller vilket specifikt område som helst och ska innehålla en förteckning över minst tio specifika avsnitt av de yttre gränserna och minst tio specifika gränsövergångsställen, specifika platser som är

relevanta för att utvärdera efterlevnaden av direktiv 2008/115/EG⁴⁷ samt annan relevant information.

Artikel 9

Samarbete med Europol

I enlighet med artikel 4.1 s i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794⁴⁸ ska Europol tillhandahålla expertkunskaper, analyser, rapporter och andra relevanta uppgifter till stöd för genomförandet av denna förordning.

Artikel 10

Synergieffekter med annan utvärderings- och övervakningsverksamhet

1. När kommissionen förbereder utvärderings- och övervakningsverksamheten ska den använda resultaten av relevanta mekanismer och instrument, inbegripet utvärderings- och övervakningsverksamhet som bedrivs av unionsorgan, unionskontor och unionsbyråer som deltar i genomförandet av Schengenregelverket och av Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter samt av oberoende nationella övervakningsmekanismer och övervakningsorgan och andra nationella kvalitetskontrollmekanismer, för att öka medvetenheten om Schengenområdets funktion och undvika dubbelarbete och motstridiga åtgärder.
2. Rekommendationer enligt denna förordning ska komplettera de rekommendationer som lämnas i enlighet med artikel 32.7 i förordning (EU) 2019/1896 inom ramen för sårbarhetsbedömningen.
3. Kommissionen får på ett säkert och snabbt sätt dela med sig av uppgifter om utvärderingsrapporter, handlingsplaner och uppdateringar om genomförandet av handlingsplanerna till de relevanta organ, kontor och byråer på nationell nivå och unionsnivå som avses i punkt 1.

Informationsutbytet ska ske i enlighet med de berörda unionsorganens, unionskontorens och unionsbyråernas mandat.

Artikel 11

Information från tredje part

Vid programplaneringen och genomförandet av utvärderings- och övervakningsverksamheten ska kommissionen beakta information som lämnas av tredje parter, bland annat oberoende myndigheter, icke-statliga organisationer och internationella organisationer.

KAPITEL II

PROGRAMPLANERING

⁴⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

⁴⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF (EUT L 135, 24.5.2016, s. 53).

Artikel 12

Flerårigt utvärderingsprogram

1. Senast sex månader innan följande sjuårsperiod börjar ska kommissionen, i tillämpliga fall efter samråd med relevanta unionsorgan, unionskontor och unionsbyråer, upprätta ett flerårigt utvärderingsprogram för en period på sju år.

Under varje flerårig utvärderingscykel ska varje medlemsstat genomgå en periodisk utvärdering och minst en oanmäld utvärdering eller tematisk utvärdering.

2. Kommissionen ska anta det fleråriga utvärderingsprogrammet genom en genomförandeakt. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 29.3. Kommissionen ska översända det fleråriga utvärderingsprogrammet till Europaparlamentet och rådet.
3. Det fleråriga utvärderingsprogrammet ska fastställa de specifika prioriterade områden som ska omfattas av de periodiska utvärderingarna och inbegripa en preliminär tidsplan för dessa utvärderingar.

Det ska fastställas en preliminär förteckning över de medlemsstater som ska bli föremål för periodiska utvärderingar, utan att det påverkar de justeringar som görs enligt punkt 4, under ett visst år. Den preliminära ordningsföljd i vilken medlemsstaterna ska bli föremål för en periodisk utvärdering ska fastställas med hänsyn till den tid som har förflutit sedan den föregående periodiska utvärderingen. Hänsyn ska även tas till resultaten av tidigare utvärderingar, takten i genomförandet av handlingsplanerna och annan relevant information som kommissionen förfogar över när det gäller medlemsstaternas praxis.

4. I händelse av *force majeure* som förhindrar att utvärderingar genomförs enligt den preliminära tidsplan som fastställts i enlighet med punkt 3 får kommissionen, i samförstånd med de berörda medlemsstaterna, justera tidsplanen för de berörda utvärderingarna.

Kommissionen ska utan dröjsmål informera Europaparlamentet och rådet om sådana händelser och om deras förväntade inverkan på planeringen av utvärderingar inom ramen för det fleråriga utvärderingsprogrammet.

Artikel 13

Årligt utvärderingsprogram

1. Kommissionen ska genom en genomförandeakt upprätta ett årligt utvärderingsprogram senast den 15 november året innan det år som programmet avser, framför allt på grundval av riskanalyser och annan information som kommissionen erhållit i enlighet med artiklarna 7, 8, 9, 10 och 11. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 29.3.

2. Det årliga utvärderingsprogrammet ska innehålla en preliminär tidsplan för följande utvärderingar:

- (a) Periodisk utvärdering av medlemsstater i enlighet med det fleråriga utvärderingsprogrammet.
- (b) Förstagångsutvärdering av en medlemsstat efter att den förklarat sig redo att utvärderas.
- (c) Minst en tematisk utvärdering.

3. Kommissionen ska översända det årliga utvärderingsprogrammet till Europaparlamentet och rådet.

I händelse av *force majeure* som hindrar att utvärderingar genomförs enligt den preliminära tidsplan som fastställts i enlighet med punkt 2 får kommissionen, i samförstånd med de berörda medlemsstaterna, justera tidsplanen för de berörda utvärderingarna.

Kommissionen ska utan dröjsmål informera Europaparlamentet och rådet om sådana händelser och om deras förväntade inverkan på planeringen av utvärderingar inom ramen för det årliga utvärderingsprogrammet.

Artikel 14

Standardiserat frågeformulär

1. Kommissionen ska genom en genomförandeakt upprätta och uppdatera ett standardiserat frågeformulär.

Vid utarbetandet av frågeformuläret får kommissionen samråda med de relevanta unionsorgan, unionskontor och unionsbyråer som avses i artikel 7.

2. De genomförandeakter som avses i punkt 1 ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 29.2.

3. Det standardiserade frågeformuläret ska omfatta genomförandet av relevant lagstiftning och de organisatoriska och tekniska medel som är tillgängliga för genomförandet av Schengenregelverket, inbegripet de som avses i handböcker, Schengenkataloger och relevanta statistiska uppgifter.

4. Senast den 1 augusti varje år ska kommissionen skicka det standardiserade frågeformuläret till de medlemsstater som enligt det årliga utvärderingsprogrammet ska genomgå periodisk utvärdering påföljande år.

Dessa medlemsstater ska meddela kommissionen sina svar inom tre månader från mottagandet av det standardiserade frågeformuläret.

Kommissionen ska göra svaren tillgängliga för de övriga medlemsstaterna.

5. På kommissionens begäran ska de utvärderade medlemsstaterna uppdatera sina svar på det standardiserade frågeformuläret och på begäran besvara kompletterande frågor före en viss utvärdering, samt tillhandahålla resultaten av nationella kvalitetskontrollmekanismer och internrevisioner.

KAPITEL III

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER FÖR UTVÄRDERINGS- OCH ÖVERVAKNINGSSVERKSAMHET

Artikel 15

Experter från medlemsstaterna

1. De experter från medlemsstaterna som deltar i utvärderings- och övervakningsverksamhet ska ha lämpliga kvalifikationer, inklusive gedigna teoretiska kunskaper och praktiska erfarenheter inom de områden som omfattas av utvärderings- och övervakningsmekanismen samt goda kunskaper om principer, förfaranden och tekniker för utvärdering; de ska också kunna kommunicera effektivt på ett gemensamt språk.

2. Experter från de medlemsstater som, i enlighet med relevant anslutningsakt, är bundna av men ännu inte fullt ut tillämpar Schengenregelverket får delta i utvärderings- och övervakningsverksamhet avseende alla delar av Schengenregelverket.

Artikel 16

Utbildning av experter

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska i samarbete med relevanta unionsorgan, unionskontor eller unionsbyråer säkerställa att medlemsstaternas experter och kommissionens företrädare får lämplig utbildning för att bli Schengenutvärderare.
Utbildningskurserna för Schengenutvärderare ska omfatta komponenter om grundläggande rättigheter som tagits fram med hjälp av Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter.
Kommissionen ska i samarbete med relevanta unionsorgan, unionskontor eller unionsbyråer hålla den inledande kursplanen uppdaterad och vid behov tillhandahålla uppföljning och fortbildning.
2. I utbildningssyfte får varje grupp som genomför periodiska utvärderingar inbegripa en observatör från antingen en medlemsstat eller kommissionen.

Artikel 17

Pool av experter från medlemsstaterna

1. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna varje år inrätta en pool av experter vars yrkesbakgrund omfattar de specifika prioriterade områden som anges i det fleråriga utvärderingsprogrammet.
2. Parallellt med upprättandet av det årliga utvärderingsprogrammet i enlighet med artikel 13.1 ska medlemsstaterna på inbjudan av kommissionen utse minst en kvalificerad expert för varje specifikt område som fastställs i det fleråriga utvärderingsprogrammet för nästa års expertpool.
3. Beroende på vilka utvärderingar som ingår i det årliga utvärderingsprogrammet kan kommissionen i inbjudan ytterligare specificera yrkeskraven för de experter som ska utses.
4. Medlemsstaterna ska utse experter inom fyra veckor från mottagandet av den inbjudan som avses i punkt 2.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att de utsedda experterna uppfyller de villkor som avses i artikel 15 och de specifika krav som anges i inbjudan avseende inrättande av poolen.
6. Experter som har fått sådan lämplig utbildning som avses i artikel 16 ska utses till den expertpool som inrättas för det år som följer på det år då de gick respektive utbildningskurs.
7. Kommissionen får också bjuda in respektive unionsorgan, unionskontor och unionsbyråer som avses i artikel 7 att utse experter till poolen.
8. Kommissionen ska bedöma de utsedda experterna och bekräfta valet av experter till poolen inom en vecka.

9. Om ingen av experterna för de specifika områdena uppfyller de krav som avses i punkt 3 ska kommissionen uppmana den berörda medlemsstaten att utse en ny expert för det specifika prioriterade området i fråga.
10. Medlemsstaterna ska säkerställa att de utsedda experterna är tillgängliga för utvärderingar.
Om en expert inte längre är tillgänglig för poolen ska den berörda medlemsstaten utan dröjsmål utse en ersättare.
11. Kommissionen ska hålla förteckningen över experter i poolen uppdaterad och informera medlemsstaterna om det antal experter som varje medlemsstat utsett och deras profiler.

Artikel 18

Inrättande av grupperna

1. Kommissionen ska fastställa hur många experter från medlemsstaterna och företrädare för kommissionen som ska delta i en grupp utifrån utvärderings- eller övervakningsverksamhetens särdrag och behov. Kommissionen ska välja ut experter från expertpoolen att bli medlemmar i en grupp.
2. Vid valet av experter ska kommissionen ta hänsyn till de profiler som behövs för en viss utvärderings- eller övervakningsverksamhet med beaktande av behovet av att säkerställa geografisk balans, balans i fråga om yrkeserfarenhet och de nationella förvaltningarnas kapacitet.
Medlemsstaternas experter får inte delta i en grupp som utför utvärderings- eller övervakningsverksamhet avseende den medlemsstat där de är anställda.
3. Kommissionen ska bjuda in de utvalda experterna omedelbart efter det att datum för utvärderings- eller övervakningsverksamheten har fastställts och senast tio veckor innan utvärderings- eller övervakningsverksamheten är planerad att inledas. De inbjudna experterna ska svara inom en vecka från mottagandet av inbjudan, i samförstånd med den myndighet som utsett dem.
4. Vid oanmälda besök ska kommissionen skicka inbjudningarna senast två veckor innan besöket är planerat att inledas. Experterna ska svara inom 72 timmar efter mottagandet av inbjudan, i samförstånd med den myndighet som utsett dem.
5. Kommissionen får bjuda in respektive unionsorgan, unionskontor och unionsbyråer som avses i artikel 7 att utse en företrädare med relevant yrkes- och fälterfarenhet att delta som observatör i en utvärderings- eller övervakningsverksamhet. De tidsfrister som anges i punkterna 3 och 4 ska gälla för inbjudan och svaret.
6. Om en medlemsstat önskar utse en observatör för utbildningsändamål i enlighet med artikel 16.3 ska den underrätta kommissionen om detta minst sex veckor innan utvärderingen är planerad att inledas.
7. De observatörer som avses i punkterna 5 och 6 ska stödja gruppen på begäran av de ledande experterna, men de får inte delta i gruppens interna beslutsprocess.
8. Om kommissionen inte får bekräftelse på att det erforderliga antalet experter från poolen kommer att delta minst sex veckor innan utvärderings- eller övervakningsverksamheten är planerad att inledas, eller minst en vecka vid oanmälda besök, ska kommissionen utan dröjsmål bjuda alla medlemsstater att utse kvalificerade experter utanför poolen för de lediga platserna.

9. Medlemsstaterna ska svara inom 72 timmar från mottagandet av inbjudan.
- Kommissionen ska utse en ledande expert från kommissionen och föreslå medlemsstaternas ledande expert. Medlemsstaternas ledande expert ska utses av medlemmarna i gruppen så snart som möjligt efter det att gruppen har inrättats.
- De ledande experterna ska särskilt ansvara för övergripande planering, förberedande verksamhet, organisation av gruppen, genomförande av utvärderingen, samordning av utarbetandet av utvärderingsrapporten, kvalitetskontroll och uppföljning samt relevant övervakningsverksamhet, beroende på vad som är lämpligt.

Artikel 19

Genomförande av besök

1. Grupperna ska göra alla förberedelser som krävs för att säkerställa att besöken blir effektiva, konsekventa och leder till korrekta resultat.
2. Det detaljerade programmet för besöken i en medlemsstat eller hos dess konsulat ska fastställas av kommissionen i nära samarbete med de ledande experterna och den berörda medlemsstaten.

Det kan omfatta besök hos och möten med nationella myndigheter och organ, icke-statliga och internationella organisationer samt andra enheter, byråer och organ som är involverade i, deltar i eller berörs av genomförandet av Schengenregelverket i samarbete med den medlemsstat som är föremål för utvärderings- eller övervakningsverksamheten.
3. För anmälda besök ska kommissionen samråda med och underrätta den berörda medlemsstaten om tidsplanen och det detaljerade programmet minst fyra veckor innan besöket ska äga rum. Den ska i förväg ange namnen på gruppens medlemmar och observatörerna. Den berörda medlemsstaten ska utse en kontaktpunkt för de praktiska arrangemangen kring besöket.
4. Oanmälda besök ska äga rum utan förvarning till den berörda medlemsstaten. I undantagsfall får kommissionen underrätta den berörda medlemsstaten minst 24 timmar innan ett sådant besök ska äga rum när huvudsyftet med det oanmälda besöket är en slumpmässig kontroll av genomförandet av Schengenregelverket.

Kommissionen ska fastställa ett detaljerat program för oanmälda besök. Om medlemsstater har underrättats får kommissionen samråda med den berörda medlemsstaten om tidsplanen och det detaljerade programmet.
5. Kommissionen får i nära samarbete med medlemsstaterna fastställa och uppdatera riktlinjer för oanmälda besök.

Artikel 20

Distansmetoder

Kommissionen får i samarbete med medlemsstaterna fastställa riktlinjer för genomförandet av utvärderings- och övervakningsverksamhet genom frågeformulär eller andra distansmetoder.

Artikel 21

Utvärderingsrapporter

1. Gruppen ska utarbeta en utvärderingsrapport efter varje utvärdering.

Kommissionen ska anta utvärderingsrapporten genom en genomförandeakt i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 29.3. Utvärderingsrapporten ska antas senast fyra månader efter det att utvärderingsverksamheten avslutats.

Kommissionen ska översända utvärderingsrapporten till de nationella parlamenten, Europaparlamentet och rådet.

2. Vid utarbetandet av utvärderingsrapporten ska grupperna beakta svaren på det standardiserade frågeformuläret, eventuell ytterligare information som erhållits i enlighet med artiklarna 7, 8, 9, 10 och 11 samt resultaten av utvärderingsverksamheten. Utvärderingsrapporterna får innehålla dokumentärt och digitalt material till stöd för resultaten. Om en utvärdering genomförs genom ett besök ska gruppen utarbeta utvärderingsrapporten under besöket.

Grupperna ska ha det övergripande ansvaret för att utarbeta utvärderingsrapporten och säkerställa dess integritet och kvalitet. Vid oenighet ska gruppen sträva efter att nå en kompromiss.

3. Utvärderingsrapporten ska innehålla en analys av kvalitativa, kvantitativa, operativa, administrativa och organisatoriska aspekter och en redogörelse för brister, förbättringspotential och bästa praxis som konstaterats under utvärderingen.
4. Iakttagelserna kan bedömas som något av följande:
 - (a) Bästa praxis.
 - (b) Efterlevnad, men förbättringar är nödvändiga.
 - (c) Otillräcklig efterlevnad.
5. Utvärderingsrapporten ska innehålla rekommendationer om åtgärder för att avhjälpa de brister som konstaterades och göra de förbättringar som föreslogs under utvärderingen och ange prioriteringar för genomförandet av dem. Utvärderingsrapporten får innehålla tidsfrister för genomförandet av rekommendationerna. Om en allvarlig brist konstateras vid utvärderingen ska de särskilda bestämmelserna i artikel 23 tillämpas.
6. Kommissionen ska översända utkastet till utvärderingsrapport till den utvärderade medlemsstaten inom fyra veckor från det att utvärderingsverksamheten avslutats. Den utvärderade medlemsstaten ska lämna sina synpunkter på utkastet till utvärderingsrapport inom två veckor från mottagandet. På begäran av den utvärderade medlemsstaten ska ett möte om utkastet hållas senast fem arbetsdagar efter mottagandet av synpunkterna från den utvärderade medlemsstaten. Den utvärderade medlemsstatens synpunkter får avspeglas i utkastet till utvärderingsrapport.

Artikel 22

Uppföljning och övervakning

1. Inom två månader från antagandet av utvärderingsrapporten ska den utvärderade medlemsstaten till kommissionen och rådet lämna in en handlingsplan för genomförandet av alla rekommendationer i utvärderingsrapporten.
2. Efter samråd med den grupp som utfört utvärderingsverksamheten ska kommissionen lämna synpunkter på handlingsplanens lämplighet och, inom en månad från det att den lämnats in, informera den utvärderade medlemsstaten om sina synpunkter. Rådet får uppmana medlemsstater att lämna synpunkter på handlingsplanen.

Om kommissionen inte anser att alla rekommendationer har åtgärdats i tillräcklig utsträckning ska den utvärderade medlemsstaten lämna in en reviderad handlingsplan inom en månad från mottagandet av synpunkterna.

3. Den utvärderade medlemsstaten ska rapportera till kommissionen och rådet om genomförandet av sin handlingsplan var sjätte månad från det att utvärderingsrapporten har antagits till dess att kommissionen anser att handlingsplanen är helt genomförd. Beroende på typen av brister och hur genomförandet av rekommendationerna framskrider får kommissionen kräva en annan rapporteringsfrekvens för den utvärderade medlemsstaten.

Om kommissionen anser att handlingsplanen är genomförd ska den informera den utvärderade medlemsstaten om att handlingsplanen har avslutats.

Kommissionen ska minst två gånger om året informera Europaparlamentet och rådet om hur genomförandet av handlingsplanerna framskrider. Kommissionen ska särskilt lämna information om sina synpunkter på handlingsplanernas lämplighet i enlighet med punkt 2, resultatet av återbesök och kontrollbesök och huruvida den noterar en märkbar brist på framsteg i genomförandet av en handlingsplan.

KAPITEL IV

ALLVARLIG BRIST OCH SÄRSKILDA FORMER AV UTVÄRDERING

Artikel 23

Särskilda bestämmelser när en allvarlig brist konstaterats i utvärderingsrapporten

1. De regler som fastställs i punkterna 2–7 ska tillämpas på utvärderingar där en allvarlig brist har konstaterats.
2. Vid slutet av utvärderingsverksamheten ska kommissionens och medlemsstaternas ledande experter på gruppens vägnar informera den utvärderade medlemsstaten om att en allvarlig brist har konstaterats.

Den utvärderade medlemsstaten ska omedelbart vidta avhjälpande åtgärder, inbegripet att vid behov mobilisera alla tillgängliga operativa och finansiella medel. Den utvärderade medlemsstaten ska utan dröjsmål informera kommissionen och medlemsstaterna om de omedelbara avhjälpande åtgärder som vidtagits eller planeras. Samtidigt ska kommissionen informera de berörda unionsorgan, unionskontor och unionsbyråer som avses i artikel 7 om den allvarliga bristen så att de eventuellt kan stödja den utvärderade medlemsstaten. Kommissionen ska också informera rådet och Europaparlamentet.

3. Den utvärderingsrapport som utarbetats i enlighet med artikel 21.2, 21.3 och 21.4 ska fokusera på de iakttagelser som lett till att en allvarlig brist konstaterats. Den ska inte innehålla några rekommendationer. Kommissionen ska översända utkastet till utvärderingsrapport till den utvärderade medlemsstaten inom två veckor från det att utvärderingsverksamheten avslutats.

Den utvärderade medlemsstaten ska lämna sina synpunkter på utkastet till utvärderingsrapport inom fem arbetsdagar från mottagandet.

Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet gällande den allvarliga bristen ska kommissionen anta utvärderingsrapporten senast sex veckor från det att utvärderingsverksamheten avslutats genom en genomförandeakt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 29.4.

4. Mot bakgrund av iakttagelserna ska gruppen utarbeta rekommendationer till åtgärder för att avhjälpa den allvarliga brist som konstaterats i utkastet till utvärderingsrapport.
Kommissionen ska lägga fram ett förslag för rådet om antagande av de berörda rekommendationerna.
5. Rådet ska anta rekommendationer inom två veckor från mottagandet av förslaget.
Det ska översända rekommendationerna till Europaparlamentet och de nationella parlamenten.
Rådet ska fastställa tidsfrister för genomförandet av de rekommendationer som avser en allvarlig brist och ange hur ofta den utvärderade medlemsstaten ska rapportera till kommissionen och rådet om genomförandet av handlingsplanen.
6. Den utvärderade medlemsstaten ska lämna in sin handlingsplan till kommissionen och rådet inom en månad efter det att rekommendationerna antagits. Kommissionen ska översända handlingsplanen till Europaparlamentet.
Kommissionen ska lämna synpunkter på handlingsplanens lämplighet till den utvärderade medlemsstaten inom två veckor från det att den lämnades in. Kommissionen ska översända sina synpunkter till rådet och Europaparlamentet.
7. För att kontrollera de framsteg som gjorts i genomförandet av de rekommendationer som avser den allvarliga bristen ska kommissionen anordna ett återbesök som ska äga rum senast ett år efter dagen för utvärderingsverksamheten.
Kommissionen ska anta en återbesöksrapport genom en genomförandeakt i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 29.3. Kommissionen ska lämna återbesöksrapporten till rådet.
8. Rådet ska uttrycka sin ståndpunkt om rapporten.
9. Kommissionen ska informera Europaparlamentet och rådet om sin avsikt att avsluta handlingsplanen.
Kommissionen ska uppmana rådet att uttrycka sin ståndpunkt om det föreslagna avslutandet.
När kommissionen beslutar om huruvida handlingsplanen kan avslutas ska den ta hänsyn till denna ståndpunkt.
10. Om den allvarliga bristen anses utgöra ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten inom området utan inre gränskontroller, eller en allvarlig och systematisk kränkning av grundläggande rättigheter, ska kommissionen – på eget initiativ eller på Europaparlamentets eller en medlemsstats begäran – omedelbart informera Europaparlamentet och rådet om detta.

Artikel 24

Särskilda bestämmelser för förstagångsutvärderingar

1. De regler som fastställs i punkterna 2 och 3 ska tillämpas på förstagångsutvärderingar.
2. Den utvärderingsrapport som utarbetas i enlighet med artikel 21.2, 21.3 och 21.4 får inte innehålla rekommendationer. Mot bakgrund av iakttagelserna ska gruppen utarbeta rekommendationer till avhjälpan åtgärder som konstateras i utkastet till utvärderingsrapport. Tidsfristerna i artikel 21.1 och 21.6 ska tillämpas.

Kommissionen ska lägga fram ett förslag för rådet om antagande av de berörda rekommendationerna.

3. Rådet ska anta rekommendationer inom två månader från mottagandet av förslaget.
Det ska översända rekommendationerna till Europaparlamentet och de nationella parlamenten.

Rådet får fastställa tidsfrister för genomförandet av specifika rekommendationer.

Kommissionen ska anordna ett återbesök om utvärderingsrapporten visar att den utvärderade medlemsstaten inte uppfyller de nödvändiga villkoren för att tillämpa Schengenregelverket. Kommissionen ska anta återbesöksrapporten genom en genomförandeakt i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 29.3. Kommissionen ska lämna återbesöksrapporten till rådet.

4. Kommissionen ska genomföra ett kontrollbesök innan handlingsplanen avslutas.
Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet och rådet om resultatet av kontrollbesöket och sin avsikt att avsluta handlingsplanen.
5. Kommissionen ska uppmana rådet att uttrycka sin ståndpunkt om det föreslagna avslutandet.

När kommissionen beslutar om huruvida handlingsplanen kan avslutas ska den ta hänsyn till denna ståndpunkt.

Artikel 25

Särskild bestämmelse för tematiska utvärderingar

Artikel 24.2 och 24.3 ska tillämpas på tematiska utvärderingar.

Om en allvarlig brist konstateras vid den tematiska utvärderingen ska artikel 23 tillämpas.

KAPITEL V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 26

Känsliga uppgifter

1. Grupperna ska betrakta alla uppgifter som de samlar in under utförandet av sitt uppdrag som konfidentiella.
2. Rapporternas säkerhetsskyddsklassificering ska fastställas i enlighet med beslut (EU, Euratom) 2015/444. De får också klassificeras som ”RESTREINT UE/EU RESTRICTED” på vederbörligen motiverad begäran av den utvärderade medlemsstaten.
3. Översändande och behandling av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter och handlingar vid tillämpningen av denna förordning ska ske i enlighet med tillämpliga säkerhetsbestämmelser. Dessa bestämmelser ska inte hindra att information görs tillgänglig för Europaparlamentet och de relevanta unionsorgan, unionskontor och unionsbyråer som avses i artikel 7.

Artikel 27

Villkor för Irlands deltagande

1. Irlands experter ska endast delta i utvärderingen av den del av Schengenregelverket som Irland har bemyndigats att delta i.
2. Utvärderingarna ska endast omfatta Irlands ändamålsenliga och effektiva tillämpning av den del av Schengenregelverket som landet har bemyndigats att delta i.
3. Irland ska endast delta i rådets antagande av rekommendationer med avseende på den del av Schengenregelverket som landet har bemyndigats att delta i.

Artikel 28

Rapportering till Europaparlamentet och rådet

Kommissionen ska årligen lämna en omfattande rapport till Europaparlamentet och rådet om de utvärderingar som har genomförts enligt denna förordning. Den rapporten ska offentliggöras och ska innehålla uppgifter om de utvärderingar som har genomförts under det föregående året, om de slutsatser som dragits av dem och om läget med de avhjälpande åtgärder som medlemsstaterna har vidtagit. Kommissionen ska översända den rapporten till de nationella parlamenten. Rådet ska diskutera rapporten och anta slutsatser.

Artikel 29

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas. Om kommittén inte avger något yttrande ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.
4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

Artikel 30

Översyn

Kommissionen ska se över tillämpningen av denna förordning och till rådet lämna en rapport inom sex månader från antagandet av samtliga rapporter om de utvärderingar som ingår i det första fleråriga utvärderingsprogram som antagits i enlighet med denna förordning. En sådan översyn ska omfatta allt som ingår i denna förordning, inbegripet frågan om hur förfarandena för antagande av akter enligt utvärderingsmekanismen fungerat. Kommissionen ska lämna den rapporten till Europaparlamentet.

Artikel 31

Övergångsbestämmelser

1. Det första fleråriga utvärderingsprogrammet enligt denna förordning ska inrättas senast den [1 november 2022] och inledas den [1 januari 2023].

Det programmet ska beakta de utvärderingar som redan gjorts inom ramen för det andra fleråriga program som antagits enligt förordning (EU) nr 1053/2013 och ska utarbetas som en fortsättning på det programmet.

2. Det standardiserade frågeformulär som antagits enligt förordning (EU) nr 1053/2013 ska användas till dess att det standardiserade frågeformulär som avses i artikel 14 i den här förordningen har upprättats.

Artikel 32

Upphävande

Rådets förordning (EU) nr 1053/2013 ska upphöra att gälla den [1 september 2022].

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan.

Artikel 33

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den [1 september 2022].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslaget eller initiativets titel

Förslag till RÅDETS FÖRORDNING om inrättande och användning av en utvärderings- och övervakningsmekanism för kontroll av tillämpningen av Schengenregelverket och om upphävande av förordning (EU) nr 1053/2013 av den 7 oktober 2013

1.2. Berörda politikområden

Rubrik 4 – Migration och gränsförvaltning

1.3. Avdelning 11 – Gränsförvaltning

Förslaget eller initiativet avser

☐ en ny åtgärd

☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd⁴⁹

☒ en förlängning av en befintlig åtgärd

☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4. Mål

1.4.1. Allmänt/allmänna mål:

Schengenområdet stöds av ett stort antal åtgärder som kompenserar för att det inte förekommer kontroller vid de inre gränserna och verkningsfullt garanterar en hög nivå av säkerhet. Det allmänna målet med detta förslag är att säkerställa att medlemsstaterna fullt ut, korrekt och effektivt genomför den lagstiftning som kallas Schengenregelverket och som möjliggör ett väl fungerande Schengenområde.

Schengenregelverket omfattar följande tre pelare:

1) Åtgärder vid de yttre gränserna (förvaltning av de yttre gränserna).

2) Kompensationsåtgärder (gemensam viseringspolitik, polissamarbete, återvändandepolitik och Schengens informationssystem) samt krav på skydd av personuppgifter och grundläggande rättigheter.

3) En robust övervakningsmekanism.

Det allmänna målet med detta initiativ är att förbättra Schengens utvärderings- och övervakningsmekanism, dvs. den tredje pelaren. Förslaget syftar till att effektivisera mekanismen genom att göra den mer flexibel inför ständigt föränderliga förhållanden och snabbare så att den kan anpassas för att hantera dem i rätt tid och på ett korrekt sätt utan att den ofta behöver ändras.

1.4.2. Specifikt/specifika mål:

I linje med kommissionens arbetsprogram för 2021 ingår detta förslag i det politiska målet ”Främjande av vår europeiska livsstil”, i synnerhet initiativ 34

⁴⁹

I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

”Schengenpaketet”, punkt b) Ändring av förordningen om inrättande av utvärderingsmekanismen för Schengen.

I linje med artikel 22 i rådets förordning (EU) nr 1053/2013 såg kommissionen över hur förordningen fungerar inom sex månader från antagandet av samtliga rapporter om de utvärderingar som ingick i det första fleråriga utvärderingsprogrammet (2015–2019). Översynen omfattade allt som ingår i förordningen, inbegripet frågan om hur förfarandena för antagande av akter enligt mekanismen fungerat. Kommissionen lade fram sin översyn i en rapport⁵⁰ och ett åtföljande arbetsdokument⁵¹ den 25 november 2020. I översynen konstaterades att mekanismen redan har lett till påtagliga förbättringar av medlemsstaternas genomförande av Schengenregelverket. Där fastställdes dock också flera brister som bör åtgärdas:

- 1) Den överdrivna längden på utvärderingsprocessen (10–12 månader) och medlemsstaternas genomförande av rekommendationerna (två år).
- 2) Det finns inte tillräckligt många experter för utvärderingarna, då fem medlemsstater tillhandahåller en tredjedel av alla experter och det ständigt saknas experter på vissa politikområden.
- 3) Den icke-optimala användningen av och effektiviteten hos oanmälda besök och andra utvärderings- och övervakningsverktyg, särskilt tematiska utvärderingar.
- 4) Den långsamma uppföljningen och det makliga genomförandet av handlingsplanerna och avsaknaden av en övergripande och konsekvent strategi för övervakning av genomförandet.
- 5) Med undantag för utvärderingen av dataskyddskraven är bedömningen av respekten för grundläggande rättigheter vid genomförandet av Schengenregelverket inte tillräckligt integrerad i mekanismen.

I rapporten anges att vissa av dessa brister skulle kunna åtgärdas på operativ nivå, men andra skulle kräva lagstiftningsändringar för att förtydliga och förstärka befintliga regler och förfaranden i syfte att göra mekanismen helt ändamålsenlig.

Som en uppföljning och i enlighet med slutsatserna från det första Schengenforumet den 30 november 2020 har kommissionen hållit en rad tekniska samråd med berörda parter och utarbetat en konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag.

På grundval av resultaten av dessa initiativ och slutsatserna från Schengenrapporten har kommissionen fastställt följande specifika mål som ska tas upp i detta förslag:

1. Specifikt mål nr 1: **Öka mekanismens strategiska inriktning och säkerställa en mer proportionerlig och strategisk användning av de olika utvärderings- och övervakningsverktygen:** Detta förväntas uppnås genom att man behåller utvärderingarnas omfattning och samtidigt förbättrar möjligheterna att anpassa mekanismen till nya och ständigt föränderliga förhållanden, genom att föreskriva flexiblare programplaneringsregler och en förlängd utvärderingscykel.
2. Specifikt mål nr 2: **Förkorta och förenkla förfarandena för att göra processen mer effektiv och ändamålsenlig och öka det kollegiala trycket** i syfte att

⁵⁰ Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om funktionssättet för utvärderings- och övervakningsmekanismen för Schengenregelverket i enlighet med artikel 22 i rådets förordning (EU) nr 1053/2013, COM(2020) 779 final.

⁵¹ SWD(2020) 327 final.

åtgärda förfarandenas överdrivna längd och den administrativa börda som är kopplad till dem. Detta medför reviderat beslutsfattande som fokuserar rådets roll på de mest politiskt relevanta fallen, förbättrade uppföljningsregler samt betydande förenklingar (t.ex. att utvärderingsrapporterna i regel inte behöver säkerhetsskyddsklassificeras och att medlemsstaterna inte behöver rapportera lika ofta samt vissa bindande tidsfrister för att påskynda processen).

3. Specifikt mål nr 3: **Stärka utvärderingen av respekten för skyddsåtgärderna för grundläggande rättigheter enligt Schengenregelverket** genom att införa riktade åtgärder för att bättre integrera och rationalisera skyddet av grundläggande rättigheter i mekanismen, vilket länge efterlysts av berörda parter.

4. Specifikt mål nr 4: **Optimera deltagandet av medlemsstaternas experter och samarbetet med unionens organ, kontor och byråer samt synergieffekterna med andra utvärderings- och övervakningsmekanismer, för mer riktade, strategiska och skräddarsydda utvärderingar:** Detta är nödvändigt för att komma till rätta med bristen på kvalificerade experter för utvärderingar och obalansen i medlemsstaternas bidrag, bättre utnyttja de resurser som finns tillgängliga på EU-nivå och nationell nivå samt för att öka synergieffekterna med andra instrument. Genom förslaget inrättas en årlig permanent expertpool som förvaltas av kommissionen, samtidigt som det föreskriver flexibilitet i fråga om gruppernas storlek och ökar incitamenten för deltagande. De föreslagna ändringarna maximerar bidragen från och förbättrar samordningen med unionens organ, kontor och byråer och andra kvalitetskontrollmekanismer genom förbättrad riskanalys, ökad samordning och stärkt deltagande med nya rättsliga skyldigheter.

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Den fria rörligheten är en oumbärlig del av vår europeiska livsstil och för att bevara den måste EU säkerställa att medlemsstaterna tillämpar Schengenregelverket korrekt och fullt ut.

Under de senaste åren har Schengenområdet med fri rörlighet satts på prov av utmaningar av olika slag, bland annat migrationskrisen, terroristhot och konsekvenserna av spridningen av covid-19. De nya förhållanden som det har konfronterats med har visat på behovet av att förbättra styrningsstrukturen och de verktyg som finns tillgängliga för att Schengen ska fungera smidigt. För att ta itu med dessa utmaningar aviserade kommissionens ordförande Ursula von der Leyen i sitt tal om tillståndet i unionen 2020⁵² en ny strategi för Schengen för att säkerställa ett fullt fungerande område med fri rörlighet. Kommissionen angav i den nya migrations- och asylpakten att strategin skulle kombinera lagstiftningsinitiativ och operativa initiativ som syftar till att skapa ett starkare och mer motståndskraftigt Schengen. Ett av dessa lagstiftningsinitiativ är översynen av mekanismen.

I kommissionens arbetsprogram för 2021⁵³ bekräftas att nya regler måste införas för att bevara och förbättra Schengenområdets funktion. Inom ramen för det politiska målet Främjande av vår europeiska livsstil åtar sig kommissionen att lägga fram ett Schengenpaket (åtgärd 34) med bland annat en ändring av förordningen om

⁵²

https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/sv/SPEECH_20_1655.

⁵³

COM(2020) 690 final.

inrättande av Schengenutvärderingsmekanismen som ska antas under andra kvartalet 2021.

Det aktuella förslaget är ett centralt inslag i kommissionens nya Schengenstrategi. Syftet är att säkerställa att medlemsstaterna tillämpar Schengenreglerna på ett effektivt sätt, vilket skulle förbättra det ömsesidiga förtroendet mellan dem och bidra till att området med fri rörlighet fungerar väl.

1.4.4. *Prestationsindikatorer*

Ange indikatorer för övervakning av framsteg och resultat.

En icke uttömmande förteckning över kvalitativa och kvantitativa indikatorer har tagits fram för att övervaka genomförandet av de föreslagna ändringarna och kommer att användas vid översynen av förordningen.

För att mäta omfattningen av administrativ förenkling föreslås följande indikatorer:

- Antal ändringar av utvärderingsprogrammet
- Antal inbjudningar att nominera experter
- Antal kommissionsförslag till rekommendationer
- Antal rådets rekommendationer
- Antal bedömningar av handlingsplaner (kommissionens meddelanden)
- Antal lägesrapporter

För att mäta framstegen per specifikt mål, som motsvaras av ett operativt mål, har följande indikatorer tagits fram:

- Antal oanmälda och tematiska utvärderingar (årligt genomsnitt under cykeln) – specifikt mål nr 1
- Diskussion på ministernivå om iakttagelser eller läget i fråga om rekommendationerna – specifikt mål nr 1
- Genomsnittlig längd på utvärderingsprocessen – specifikt mål nr 2
- Brister som konstaterats genom Schengenutvärderingsmekanismen och som ännu inte har avhjälpits vid årets slut – specifikt mål nr 2
- Antal observatörer från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter vid Schengenutvärderingar – specifikt mål nr 3
- Antal experter som utbildats i grundläggande rättigheter – specifikt mål nr 3
- Genomsnittligt antal experter som behövs per utvärderingsbesök – specifikt mål nr 4
- Andel utsedda/begärda experter – specifikt mål nr 4
- Antal riskanalysrapporter eller andra rapporter – specifikt mål nr 4

Dessutom håller kommissionen på att utveckla ett nytt it-verktyg för att modernisera övervakningen av medlemsstaternas genomförande av handlingsplanerna. Detta verktyg väntas kunna tas i drift redan under 2021.

1.5. Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1. *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

Det övergripande målet för Schengens utvärderings- och övervakningsmekanism är att kontrollera att Schengenregelverket tillämpas korrekt och att vid behov rekommendera förbättringar och säkerställa att de genomförs.

För att kunna upprätthålla Schengenområdet som ett område med fri rörlighet utan inre gränskontroller krävs en ändamålsenlig och effektiv mekanism för utvärdering av de åtgärder som ska vidtas vid EU:s yttre gränser och kompensationsåtgärder som syftar till att säkerställa fri rörlighet och en hög nivå av säkerhet och rättvisa på ett område utan inre gränskontroller.

Schengenområdet förutsätter att medlemsstaterna har ömsesidigt förtroende till varandras förmåga att fullt ut genomföra vissa åtgärder vid de yttre gränserna och kompensationsåtgärder inom sina territorier, vilket gör det möjligt att avskaffa de inre gränskontrollerna. Schengens utvärderings- och övervakningsmekanism hade ursprungligen en mellanstatlig karaktär på 1990-talet, då utvärderingarna helt och hållet sköttes av medlemsstaterna och kommissionen deltog som observatör. Schengenregelverket blev en del av Europeiska unionens ram i och med att Amsterdamfördraget trädde i kraft 1999, vilket gjorde det möjligt att anta den rättsliga grunden för den nuvarande mekanismen genom att överföra ansvaret för dess samordning och övergripande organisation till kommissionen.

Sedan förordningen om Schengens utvärderings- och övervakningsmekanism⁵⁴ antogs 2013 har EU ställts inför en rad nya utmaningar. Unionen har upplevt en migrationskris utan motstycke, vars återverkningar har medfört både nya förhållanden och en rad terroristattacker. Den konfronterades med covid-19-pandemin som fortfarande pågår och hindrar medborgarna från att leva sina liv som vanligt. Allt detta har visat att de gällande reglerna inte är tillräckliga för att hjälpa Schengen att hantera nya påfrestningar. Som ett resultat av detta har EU antagit ett stort antal initiativ, inbegripet lagstiftning, på området inrikes frågor för att på ett effektivt sätt hantera nya behov.

Schengens utvärderings- och övervakningsmekanism har dock förblivit oförändrad och dess förmåga att beakta ny utveckling inom lagstiftning och politik har ifrågasatts.

I enlighet med artikel 22 i rådets förordning (EU) nr 1053/2013 har kommissionen gjort en analys av hur Schengens utvärderings- och övervakningsmekanism fungerar. Resultaten av denna översyn⁵⁵ visade att mekanismen redan har visat sitt betydande mervärde och bidragit till att förbättra medlemsstaternas genomförande av Schengenregelverket. De bekräftade att medlemsstaterna på det hela taget genomför Schengenregelverket på ett tillfredsställande sätt och att allvarliga brister har åtgärdats snabbt. Trots dessa framsteg konstaterades i rapporten att det fortfarande finns vissa brister och många skillnader i praxis mellan medlemsstaterna, vilket skulle kunna påverka Schengenområdets integritet och funktion i framtiden.

⁵⁴ Rådets förordning (EU) nr 1053/2013.

⁵⁵ COM(2020) 779 final.

Som en uppföljning av ordförande Ursula von der Leyens tillkännagivande om att lägga fram en ny Schengenstrategi och diskussionerna på hög politisk nivå vid det första Schengenforumet den 30 november 2020 har kommissionen genomfört en ingående konsekvensbedömning och omfattande samråd med berörda parter. Resultaten har visat att mekanismens positiva effekter definitivt kan bekräftas och dess mervärde bevisas. De antydde dock att mekanismen, för att bli mer ändamålsenlig och effektiv, bör ses över för att göra den rustad att hantera nya utmaningar och anpassa den till nya förhållanden. Vissa förfarandemässiga aspekter för att förbättra dess funktion i praktiken har också identifierats som ett resultat av erfarenheterna från den första femåriga utvärderingscykeln.

På grundval av detta tar kommissionen initiativ till att lägga fram detta förslag. Den föreslagna förordningen ska antas genom ett särskilt lagstiftningsförfarande i enlighet med artikel 70 i EUF-fördraget.

- 1.5.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet i unionens intervention" i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Initiativets EU-mervärde beror främst på att medlemsstaterna deltar på ett samordnat sätt, direkt och genom rådet, vilket skapar en stark grund för att skapa ömsesidigt förtroende mellan medlemsstaterna jämfört med utvärderingar på medlemsstatsnivå. Utvärderingar som samordnas på EU-nivå gör det lättare att jämföra genomförandemetoderna i medlemsstaterna och bedöma de kombinerade effekterna av genomförandet i olika medlemsstater. De gör det möjligt att identifiera brister som beror på asymmetrier och skillnader i genomförandet av Schengenregelverket och som kan äventyra Schengenområdets integritet. Det kollegiala tryck som mekanismen ger upphov till kan skapa ett ytterligare incitament för ett korrekt genomförande av Schengenregelverket. Initiativet minskar risken för att ett fåtal medlemsstater måste ta ett oproportionerligt stort ansvar för mekanismens funktion.

Förslaget syftar till att flytta mekanismens fokus till brister som kan få negativa effekter på Schengenområdets funktion som helhet. Problem med begränsad räckvidd bör hanteras på nationell nivå.

De föreslagna åtgärderna går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de allmänna och specifika målen med beaktande av subsidiaritetsprincipen genom att lägga grunden för en förbättrad samordning med utvärderingar som genomförs inom ramen för nationella kvalitetskontrollmekanismer.

- 1.5.3. *Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder*

Detta förslag bygger på erfarenheterna från genomförandet av rådets förordning (EU) nr 1053/2013, som föreskriver Schengenutvärderingar på grundval av en femårig utvärderingscykel. Efter den första utvärderingscykeln för perioden 2014–2019 utvärderade kommissionen de framsteg som gjorts och de brister som konstaterats och lade fram resultaten i en Schengenrapport⁵⁶. Vid utarbetandet av detta förslag beaktar kommissionen slutsatserna och rekommendationerna från denna översyn samt synpunkterna från de berörda parter som rådfrågades efter det första

⁵⁶

COM(2020) 779 final.

Schengenforumet. Den beaktar också rådets nyligen antagna slutsatser om funktionssättet för utvärderings- och övervakningsmekanismen för Schengenregelverket (rådets förordning (EU) nr 1053/2013)⁵⁷ av den 19 april 2021, där rådet bekräftar mekanismens avgörande roll för att säkerställa effektiv och ändamålsenlig tillämpning av Schengenregelverket och en hög grad av ömsesidig tillit mellan medlemsstaterna på området med fri rörlighet. I slutsatserna uppmanas kommissionen också att lägga fram initiativ för allmän effektivisering av mekanismen och säkerställa dess flexibilitet.

1.5.4. *Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument*

Kommissionen lägger fram detta förslag som ett väsentligt inslag i Schengenstrategin, som bland andra dokument även innehåller ett politiskt meddelande om Schengen. Det är en uppföljning av den nya migrations- och asylpakten från september 2020.

Detta förslag representerar den tredje pelaren i Schengenstyrningen och påverkar inte den lagstiftning som är relevant för Schengens två första pelare (yttre gränser och kompensationsåtgärder), men syftar till att bidra till att den genomförs bättre av medlemsstaterna.

Under de senaste åren har de unionsorgan och unionsbyråer som deltar i genomförandet av Schengenregelverket fått en allt viktigare roll. För att återspegla denna utveckling föreskriver förslaget utvärdering och övervakning, i en viss utsträckning, av de berörda unionsorganens, unionskontorens och unionsbyråernas verksamhet, i den mån deras personal utövar verksamhet på medlemsstaternas vägnar.

Mekanismen utgör en robust rättslig ram som också är flexibel för att täcka hela den föränderliga lagstiftningen om Schengenområdet funktion. Eftersom denna lagstiftning nyligen har genomgått dynamisk utveckling som kan förväntas fortsätta i framtiden är detta förslag utformat på ett sådant sätt att mekanismen kan anpassas till Schengenregelverkets framtida utveckling utan att reglerna för utvärdering och övervakning behöver ändras.

Vissa rättsakter på de olika politikområden som omfattas av mekanismen föreskriver egna utvärderings- och övervakningsverktyg. Förslaget säkerställer synergieffekter för att undvika dubbelarbete och för att på bästa sätt utnyttja sektoriella övervakningsverktyg.

De åtgärder som har budgetkonsekvenser som är relevanta för detta förslag är helt i linje med den fleråriga budgetramen. Dessa åtgärder omfattar finansiering av utvärderingsbesök för experter från medlemsstaterna och kommissionen. Utvärderingsbesöken enligt rådets förordning (EU) nr 1053/2013 har hittills finansierats genom Fonden för inre säkerhet/unionens åtgärder för gränser och viseringar. När den föreslagna förordningen träder i kraft kommer de utvärderingsbesök som anordnas inom ramen för den att vara berättigade till finansiering genom den tematiska faciliteten inom instrumentet för gränsförvaltning och visering. Dessutom är medlemsstaterna skyldiga att använda medel från sina program inom ramen för instrumentet för gränsförvaltning och visering vid

⁵⁷

<https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-7939-2021-INIT/sv/pdf>

genomförandet av rekommendationerna för att på ett tillfredsställande sätt ta itu med eventuella sårbarheter eller risker som konstaterats vid en Schengenutvärdering. Genom att förlänga utvärderingscyklerna från fem till sju år ger mekanismen slutligen utrymme att säkerställa bättre synergieffekter med den fleråriga budgetramen.

Förslaget innebär inte någon ökning av den finansiering som behövs jämfört med finansieringen av utvärderingsbesök enligt rådets förordning (EU) nr 1053/2013. Det föreslår nya regler som syftar till att förbättra effektiviteten och ändamålsenligheten i syfte att uppnå bättre resultat med oförändrade ekonomiska resurser.

1.5.5. *En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning*

Reformen syftar till att göra mekanismen mer effektiv för alla berörda parter (medlemsstaterna, kommissionen och relevanta unionsorgan, unionskontor och unionsbyråer). Det underliggande målet i resurshänseende är att bättre utnyttja de tillgängliga resurserna och samtidigt hålla sig inom de befintliga personal- och budgetresurserna.

Det är mycket viktigt att klargöra att mekanismen inte är ett kostsamt instrument. Det kostar i själva verket ungefär 2 miljoner euro per år för kommissionen att anordna utvärderings- och övervakningsbesök.

De föreslagna nya reglerna för utvärderings- och övervakningsbesök inbegriper en förlängning av utvärderingscyklerna från fem till sju år samt en minskning av den genomsnittliga längden på besöken och av den genomsnittliga storleken på utvärderings- och övervakningsgrupperna. Dessa förändringar förväntas minska de totala kostnaderna för besöken.

Kommissionen uppskattar att kostnaderna för de anmälda utvärderingarna (som är dyrast på grund av deras varaktighet och antalet involverade experter) kommer att minska med omkring en tredjedel jämfört med dagens läge på grund av den kombinerade effekten av kortare besök, färre experter (flexibilitet avseende gruppens storlek) och färre anmälda utvärderingar (förlängning av utvärderingscykeln). Det bör också beaktas att den nya mekanismen är utformad på ett sätt som gör det möjligt att utvärdera ny utveckling av Schengenregelverket, som har genomgått en betydande utveckling under de senaste åren. Den nya mekanismens effektivitet kommer således att bli ännu bättre eftersom den kommer att utvärdera fler rättsliga skyldigheter för medlemsstaterna till en mindre kostnad jämfört med den nuvarande mekanismen.

1.6. **Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet**

☐ **begränsad varaktighet**

- ☐ verkan från och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ till och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ
- ☐ budgetkonsekvenser från och med YYYY till och med YYYY för åtagandebemyndiganden och från och med YYYY till och med YYYY för betalningsbemyndiganden.

☒ **obegränsad varaktighet**

Efter en inledande period från ikraftträdandet beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. Planerad metod för genomförandet⁵⁸

☒ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

- ☐ av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer;
- ☐ av genomförandeorgan

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☐ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

- ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett
- ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden
- ☐ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen
- ☐ offentligrättsliga organ
- ☐ privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de lämnar tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som lämnar tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den relevanta grundläggande rättsakten
- *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".*

Anmärkningar

Kommissionen kommer att ansvara för den övergripande förvaltningen av de åtgärder som har budgetkonsekvenser och som är direkt kopplade till det operativa genomförandet av förordningen. Det handlar främst om att finansiera de praktiska kostnaderna kring utvärderings- och övervakningsbesöken, som rese- och logikostnader för experter från medlemsstaterna och kommissionen, även för de experter som har observatörsstatus.

Utgiftsnivån i förhållande till de resurser som används för utvärderings- och övervakningsbesök enligt rådets förordning (EU) nr 1053/2013 beräknas förbli oförändrad.

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Reglerna för övervakning och rapportering fastställs i artiklarna 28 och 30 i förslaget.

Kommissionen åtar sig att varje år utarbeta en övergripande rapport till Europaparlamentet och rådet om de utvärderingar som har genomförts under det

⁵⁸

Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

föregående året, om de slutsatser som dragits av dem och om läget vad gäller de avhjälpande åtgärder som medlemsstaterna har vidtagit. Denna rapport kommer att överlämnas till de nationella parlamenten.

Den nya föreslagna utvärderings- och övervakningsmekanismen kommer att fungera på grundval av sjuåriga utvärderingscykler. När den första cykeln har slutförts och sex månader efter det att samtliga utvärderingsrapporter inom den cykeln har antagits kommer kommissionen att göra en översyn av hur förordningen fungerar.

Som en del av konsekvensbedömningen och i linje med bestämmelserna om bättre lagstiftning har man tagit fram en icke uttömmande förteckning över kvalitativa och kvantitativa indikatorer som kommer att användas för översynen av förordningen. Dessutom håller kommissionen på att utveckla ett nytt it-verktyg för att modernisera övervakningen av medlemsstaternas genomförande av handlingsplanerna. Detta verktyg väntas kunna tas i drift redan under 2021.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. *Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

Med utgångspunkt i de goda erfarenheterna av genomförandet av Schengens utvärderings- och övervakningsmekanism och dess finansiering inom ramen för unionsåtgärder enligt Fonden för inre säkerhet/Gränser och viseringar genom direkt förvaltning planerar kommissionen att finansiera den nya mekanismen enligt samma principer. I linje med den nya fleråriga budgetramen kommer den att stödjas genom den tematiska faciliteten för instrumentet för gränsförvaltning och visering genom direkt förvaltning.

2.2.2. *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

GD Migration och inrikes frågor har inrättat ett internt kontrollsystem som är anpassat till dess särskilda egenskaper och omständigheter och utvärderar regelbundet dess genomförande och övergripande funktion.

GD Migration och inrikes frågor har inte stött på betydande risker för fel i sina utgiftsprogram. Detta bekräftas genom att revisionsrätten vid upprepade tillfällen inte haft några betydande brister att ta upp i sina årsrapporter.

Genom direkt förvaltning stöder kommissionen åtgärder som bidrar till unionens gemensamma politiska mål. Ett av dessa mål är ett korrekt, punktligt och effektivt genomförande av Schengenregelverket i medlemsstaterna, vilket säkerställs genom Schengens utvärderings- och övervakningsmekanism.

Finansieringen av den nuvarande mekanismen har täckts av unionsåtgärder inom Fonden för inre säkerhet/Gränser och viseringar för perioden 2014–2020. Från och med 2021 ska den täckas av den tematiska faciliteten för instrumentet för gränsförvaltning och visering genom direkt förvaltning. Den framtida reviderade mekanismen kommer även fortsättningsvis att finansieras genom direkt förvaltning inom ramen för den nya tematiska faciliteten.

2.2.3. *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

Kommissionen strävar efter att uppnå högsta möjliga standarder för den ekonomiska förvaltningen. GD Migration och inrikes frågor har infört strikta kontroller och tydliga ansvarskedjor för att säkerställa att resurserna har använts i enlighet med principerna om sund ekonomisk förvaltning och att de kostnadseffektiva kontrollerna ger nödvändiga garantier för de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet. För att visa sitt engagemang för att använda de ekonomiska resurserna på bästa sätt fastställer kommissionen en mycket låg felprocent som ett av sina strategiska mål. För att uppnå detta mål har GD Migration och inrikes frågor vidtagit åtgärder för att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning under hela transaktionshanteringen.

2.3. **Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter**

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

GD Migration och inrikes frågor har utvecklat och genomför en egen bedrägeribekämpningsstrategi på grundval av den metod som tillhandahålls av Olaf och i linje med kommissionens strategi mot bedrägerier. Generaldirektoratet kommer att sträva efter att säkerställa att de interna bedrägeribekämpningskontrollerna är helt anpassade till kommissionens strategi mot bedrägerier och att dess strategi för hantering av bedrägeririsker är inriktad på att identifiera områden med bedrägeririsk och lämpliga motåtgärder.

GD Migration och inrikes frågor konstaterade i sin årliga verksamhetsrapport för 2019 att förfarandena för att förebygga och upptäcka bedrägerier fungerade tillfredsställande och därför bidrog till att försäkra att internkontrollmålen uppnås.

Generaldirektoratets bedrägeribekämpningsstrategi håller för närvarande på att ses över i syfte att anpassa den till kommissionens uppdaterade strategi mot bedrägerier, samtidigt som man bättre anpassar kontrollerna mot bedrägerier till generaldirektoratets politikområden och verksamhet och därigenom ökar deras ändamålsenlighet och effektivitet.

3. **BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET**

3.1. **Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel**

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff ⁵⁹ .	från Eftaländer ⁶⁰	från kandidatländer	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i

⁵⁹

Diff. = differentierade anslag / Icke-diff. = icke-differentierade anslag.

				der ⁶¹	er	budgetförordning n
4	11 02 01 - Instrumentet för gränsförvaltning och visering	Diff.	NEJ	NEJ	JA	NEJ

Anmärkning: Det bör noteras att de anslag som begärs inom ramen för förslaget täcks av anslag som redan tagits upp i finansieringsöversikten för förordningen om instrumentet för gränsförvaltning och visering. Inga ytterligare ekonomiska resurser eller personalresurser begärs inom ramen för detta lagstiftningsförslag.

⁶⁰

Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁶¹

Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen

3.2.1. Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	4	Migration och gränsförvaltning
---	----------	---------------------------------------

GD: HOME			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
• Driftsanslag										
Budgetrubrik ⁶² 11 02 01 Instrumentet för gränsförvaltning och visering	Åtaganden	(1a)			2,005	2,005	2,005	2,005	2,005	10,025
	Betalningar	(2a)			2,005	2,005	2,005	2,005	2,005	10,025
	Åtaganden									
	Betalningar									
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ⁶³										
Ej tillämpligt		(3)								
TOTALA anslag för GD HOME	Åtaganden	=1a+1b +3			2,005	2,005	2,005	2,005	2,005	10,025
	Betalningar	=2a+2b +3			2,005	2,005	2,005	2,005	2,005	10,025

⁶² Enligt den officiella kontoplanen.

⁶³ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. *BA-poster*) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)								
TOTALA anslag för RUBRIK 4 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+6			2,005	2,005	2,005	2,005	2,005	10,025
	Betalningar	=5+6			2,005	2,005	2,005	2,005	2,005	10,025

• TOTALA driftsanslag (alla rubriker avseende driftsanslag)	Åtaganden	(4)			2,005	2,005	2,005	2,005	2,005	10,025
	Betalningar	(5)			2,005	2,005	2,005	2,005	2,005	10,025
TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program (alla driftsrelaterade rubriker)		(6)								
TOTALA anslag för RUBRIKerna 1–6 i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Åtaganden	=4+6			2,005	2,005	2,005	2,005	2,005	10,025
	Betalningar	=5+6			2,005	2,005	2,005	2,005	2,005	10,025

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”
---	----------	---------------------------

Detta avsnitt ska fyllas i med hjälp av det datablad för budgetuppgifter av administrativ natur som först ska föras in i [bilagan till finansieringsöversikt för rättsakt](#) (bilaga V till de interna bestämmelserna), vilken ska laddas upp i DECIDE som underlag för samråden mellan kommissionens avdelningar.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
GD: HOME									
• Personalresurser		Ej tillämpligt		2,488	2,488	2,488	2,488	2,488	12,440
• Övriga administrativa utgifter		Ej tillämpligt							
TOTALT GD HOME	Anslag	Ej tillämpligt							

TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	Ej tillämpligt		2,488	2,488	2,488	2,488	2,488	12,440
--	---------------------------------------	----------------	--	-------	-------	-------	-------	-------	--------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

TOTALA anslag för RUBRIKerna 1–7 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden			4,493	4,493	4,493	4,493	4,493	22,465
	Betalningar			4,493	4,493	4,493	4,493	4,493	22,465

3.2.2. Beräknad output som finansieras med driftsanslag

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Ange mål och output ↓			2021		2022		2023		2024		2025		2026		2027		TOTALT	
	OUTPUT																	
	Typ ⁶⁴	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totalt antal	Total kostnad
SPECIFIKT MÅL nr 1 ⁶⁵ Undvika luckor och öka den strategiska inriktningen																		
- Output	Diskussion på ministernivå per år om iakttagelser eller läget i fråga om		1															
- Output	Kommissionens rapportering om mekanismen per år		1															
Delsumma för specifikt mål nr 1																		
SPECIFIKT MÅL nr 2 Rationalisera fördelningen av uppgifter och ansvarsområden, och förenkla och påskynda processer och förfaranden																		

⁶⁴ Output som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).

⁶⁵ Mål som redovisats under punkt 1.4.2: "Specifikt/specifika mål...".

- Output	Genomsnittlig längd på utvärderingsprocessen – antagande av utvärderingsrapport inom 4 månader efter utvärderingsbesöket		4 månader															
- Output	Antal tematiska utvärderingar per år	0,142		-		-	1	0,142	1	0,142	1	0,142	1	0,142	1	0,142	5	0,710
- Output	Antal experter som deltar i anmälda besök och återbesök	0,005				-	338	1,601	338	1,601	338	1,601	338	1,601	338	1,601	1 687,5	8,005
- Output	Uppföljningsförfarande – Medlemsstaternas uppgift är att lämna in en handlingsplan för att följa rekommendationerna 2 månader efter antagandet av utvärderingsrapporten		2 månader															
Delsumma för specifikt mål nr 2								1,743		1,743		1,743		1,743		1,743		8,715
SPECIFIKT MÅL nr 3 Stärka genomförandet av skyddsåtgärder för grundläggande rättigheter inom ramen för Schengenregelverket																		

- Output	Antal riskanalyser eller andra rapporter per år	4																
- Output	Antal utbildningar om grundläggande rättigheter per år	1																
Delsumma för specifikt mål nr 3																		
SPECIFIKT MÅL nr 4 Optimera deltagandet av medlemsstaternas experter och deltagandet för EU:s organ, kontor och byråer ...																		
- Output	Andel utsedda/begärda experter	Minst 1																
- Output	Koel it-verktyg	0,110					1	0,110	1	0,110	1	0,110	1	0,110	1	0,110	1	0,550
- Output	Antal utbildningar, bl.a. om grundläggande rättigheter, per år	0,012		-		-	1	0,012	1	0,012	1	0,012	1	0,012	1	0,012	5	0,060
- Output	Utbildning om visering	0,140		-		-	1	0,140	1	0,140	1	0,140	1	0,140	1	0,140	5	0,700
Delsumma för specifikt mål nr 4								0,262		0,262		0,262		0,262		0,262		1,310
TOTALT								2,005		2,005		2,005		2,005		2,005		10,025

3.2.3. Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	2021 ⁶⁶	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
--	--------------------	------	------	------	------	------	------	--------

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen			2,488	2,488	2,488	2,488	2,488	12,440
Personalresurser								
Övriga administrativa utgifter								
Delsumma för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen			2,488	2,488	2,488	2,488	2,488	12,440

Utanför RUBRIK 7⁶⁷ i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser								
Andra utgifter av administrativ natur								
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								

TOTALT			2,488	2,488	2,488	2,488	2,488	12,440
---------------	--	--	-------	-------	-------	-------	-------	---------------

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av anslag inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

⁶⁶ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt ”n” med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma för följande år.

⁶⁷ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.1. Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
20 01 02 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)			14,7	14,7	14,7	14,7	14,7
20 01 02 03 (vid delegationer)							
01 01 01 01 (indirekta forskningsåtgärder)							
01 01 01 11 (direkta forskningsåtgärder)							
Annan budgetrubrik (ange vilken)							
• Extern personal (i heltidsekvivalenter)⁶⁸							
20 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)			3	3	3	3	3
20 02 03 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)							
XX 01 xx yy zz ⁶⁹	- vid huvudkontoret						
	- vid delegationer						
01 01 01 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)							
01 01 01 12 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)							
Annan budgetrubrik (ange vilken)							
TOTALT			17,7	17,7	17,7	17,7	17,7

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	AD-personal: Fastställa, genomföra och samordna den politiska, lagstiftningsmässiga och operativa utvecklingen när det gäller Schengenutvärderingsmekanismen, förvaltningen av de yttre gränserna och styrningen av Schengen samt genomförandet av Schengenregelverket på relevanta politikområden. AST-personal: Sköta det operativa och administrativa stödet samt ta hand om praktiska åtgärder och planering för Schengenutvärderingen. SC-personal: Ge enheten operativt och administrativt stöd och bistå enhetschefen.
Extern personal	Fastställa, genomföra och samordna den politiska, lagstiftningsmässiga och operativa utvecklingen när det gäller Schengenutvärderingsmekanismen, förvaltningen av de yttre gränserna och styrningen av Schengen samt genomförandet av Schengenregelverket på relevanta politikområden.

⁶⁸ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

⁶⁹ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

Förslaget/initiativet

- ☒ kan finansieras fullständigt genom omfördelningar inom den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.

Förklara i förekommande fall vilka omfördelningar som krävs, och ange berörda budgetrubriker och motsvarande belopp. Bifoga en Excel-tabell om det gäller en större omfördelning.

- ☐ kräver användning av den outnyttjade marginalen under den relevanta rubriken i den fleråriga budgetramen och/eller användning av särskilda instrument enligt definitionen i förordningen om den fleråriga budgetramen.

Beskriv vad som krävs, ange berörda rubriker och budgetrubriker, motsvarande belopp och de instrument som är föreslagna för användning.

- ☐ kräver en översyn av den fleråriga budgetramen.

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt de motsvarande beloppen.

3.2.5. Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet:

- ☒ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter
- ☐ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År n ⁷⁰	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								

⁷⁰

Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt "n" med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma för följande år.

TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								
--	--	--	--	--	--	--	--	--

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på andra inkomster

(2) ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter ☐

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna ⁷¹						
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel								

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

--

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

--

⁷¹ Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbörds-kostnader.